

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Ambrosii Calepini Dictionarivm Vndecim Lingvarvm

Calepino, Ambrogio

Basileae, 1616

I ante M

[urn:nbn:de:bsz:31-107476](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-107476)

tutem & similia facta excitabantur: & quibus populo comendabantur. Solebant enim eorum poni imagines, qui praecleari aliquid in Rep. gesserant: quo factum est, ut imagines pro nobilitate acciperentur. Cic. de Lege Agrar. significare volens se novum hominem: id est, nulla generis nobilitate commendatum, Consul tamen factum, ita ad populum inquit: Quemadmodum quum petebam, nulli me vobis auctores generis mei commendarunt: sic siquid deliquero nulla sunt imagines quae me a vobis deprecantur. Idem in Pisonem: Obrepleti ad honores errore hominum, commendatione fumolarum imaginum, quantum nihil habes praeter colorem. Vbi fumosas imagines appellat Cicero antiquissimi generis stemmata. Plin. in Epist. lib. 9. ad Profocerum: Neque enim ardentius tu pronepotes, quam ego liberos cupio: quibus video a meo, tuoque latere pronum ad honores iter, & audita laetitia nomina & non subitas imagines relicta: nascitur modum, & hunc nostrum dolorem gaudio mutant. Subitas imagines appellat Plinius nobilitatem parum antiquam, sed repente, fortunaeque beneficium quaxitam, quomodo nostris temporibus mali exiterunt, ignotis natalibus orti, qui ne avum quidem, aut etiam patrem scire aut possent, aut auderent qui subitarii principum beneficiis, & aulicorum suffragationibus, supra civile fastigium evehiti, ingenium splendorumque gentilitatem fundamenta jecerunt. Haec ex Budzio. & Imago pro vagina: quod veluti sit imago ejus rei quam claudit. Virg. lib. 8. curvam servans sub imagine falcem. & Rhetores imaginem, *aviva*, vocat quandam orationis figuram, quum res gesta non simplicitate judicatur, sed ut gesta sit ostenditur, ut est illud: Ipse inflammatus scelere ac furore in forum venit, ardebant oculi, toto ex ore eruditus emicabat.

Imaginatio, f. diminutivum, parva imago. [אבן עזרא] Gal. *Imaginatio*. Ital. *Picciola imagine*. Germ. *Ein kleine Bild*. Hisp. *Pequeña imagen*. Polon. *Obrazek*. Vngar. *Képek, ábrák, zsetek*. Ang. *A little image*.] Suetonius in Caesare: Nactus pucilem imaginulam.

Imaginatio, a, um, Quod verum non est, sed ita imaginamur & animo concipimus ac si verum esset: casusmodi apprehensionem proprie dicimus imaginationem. [אבן עזרא] Gall. *Imaginaire, contréfait, feint*. Ital. *Imaginario, contréfait*. Germ. *Das darch erdichtung des Gemüts gefasert*. Hisp. *Imaginado, fingido*. Pol. *Zmislony*. Vng. *Harag véterei, reális gondolal*. Ang. *Imagined, counterfait*.] Sueton. in Claud. Caes. Equitres multas ita ordinavit, ut post cohortem, alam: post alam, Tribuanum legionis daret: stipendiaque instituit, & imaginariae militiae genus: quod vocatur super numerum, quo abeant, & titulo tenas fuogerentur. Imaginariae falcibus cedere. Liv. 3. ab Vbe. Emptio imaginaria. Vip. 1. la qui suis. ff. de manum. Si ab ignoto emptus sit, postea autem pretium suum obtulerit: dicendum erit non esse audiendum: ab initio enim hoc agi debet, ut imaginaria fiat emptio, & per fidem contra hunc inter emptorem & servum agatur. Est autem imaginarius emptor, qui servum illius nummis emitit.

Imaginatio, nosa, nosum, in quo sunt plures imagines. [אבן עזרא] Gall. *Plus d'images*. Ital. *la cui sono molte immagini*. Germ. *Des Bildnisse*. Hisp. *Cola linea de imagines*. Pol. *Pelny obrazek*. Vng. *Képek, ábrák, zsetek*. Ang. *Fool of images*.] Vade speculum imaginotum, à Carullo dicitur ad imaginibus, quae in speculo numerosa videntur.

Imagino, nas, act. p. imagines facio, seu repraesento. [אבן עזרא] Gall. *Représenter en rendre la semblance d'un*. Ital. *Far' imagine, rappresentare*. Germ. *Ein Bildniß geben oder machen*. Hisp. *Hazer imagen*. Pol. *Obrapicuje*. Vng. *Képek, ábrák, zsetek*. Ang. *To make images, to represent the likeness*.] Gell. lib. 13. Vi speculum in loco certo positum nihil imaginat, alioquin translatum facit imagines.

Imaginaris, aris, d. p. rem aliquam mente concipio, mente aliquid fingo. [אבן עזרא] Gall. *Imaginer, comprendre en sa pensée*. Ital. *Imaginare, pensare*. Germ. *Erbeden*. Hisp. *Ein Bildniß mit dem Gemüt fassen*. Hisp. *Imaginar, a fingo, visiones*. Pol. *Wzrost' szkiełce*. Vng. *Gondolkodom, tettetet képek gondolak: elmékélem*. Ang. *To imagine, to conceive, to muse*.] Plinius lib. 20. cap. 13. Ideo profluvio genitali datur, & Venerem crebro per somnia imaginantibus. Plinius in Epist. Cajus quidem Fannius quod accidit, multo ante praesens: visus est sibi per nocturnam quietem jacere in lecto suo compositus in habitu studentis, habere ante se scrinium (ita solebat) mox imaginatus venisse Nerone, in toto sedisse.

Imaginatio, f. t. Alicujus rei conceptio & fictio, quae mente fit. [אבן עזרא] Gall. *Imagination*. Ital. *Imaginazione*. German. *Erbedung*. Hisp. *Obra de imaginar, imaginacion*. Polon. *Zmislony*. Vngar. *Gondolkodás, tettetet kép gondolal, elmékélem*. An. *Imagination, conceiving of any thing in mynd*.] ut, Imaginationes libidinum apud Plinium lib. 20. cap. 7.

Imaginabile, quod mente concipi potest. [אבן עזרא] Gall. *Imaginabile, fait à la semblance ou image de quelque chose*. Ital. *Fatto ad imagine d'alcuno*. Germ. *Erbedung*. Hisp. *Imaginable*. Pol. *Zmislony*. Vng. *Valakinek képre ihaltatos*. Ang. *Made after the likeness of any thing*.] Lactant. lib. 13. Sed terram digitis suis imaginatam meruant & adoret.

Imbecillitas, & hoc imbecille, & imbecillus, a, um, Debilis, languidus, infirmus: quasi bacillo deliturus: quae significatio tracta videtur à tenerioribus plantis, quae circa bacillo adimniculum vix possunt subsistere. [אבן עזרא] Gall. *Imbecille, faible, débile, lasche*. Ital. *Debole, languido*. Germ. *Schwach, Blöde, Nahtlos*. Belg. *Staan, verster*. Hif. *Debil y flaco*. Pol. *Słaby*. Vng. *Geenge, erőtlon*. An. *Feeble, weak*.] Plin. in Paneg. Quis enim est tam imbecilli ingenio, qui non tantum meliorem Consul speret, quanto sapientius fuerit? Cic. de Amic. Ut si parentibus non sint humilibus, si propinquos habeant imbecilliores vel animo, vel fortuna: eorum augeant opera, eisque honori sint, & dignitati. Horat. 2. Ser. Imbecillus, iners: siquid vis, adde popino. Cic. de Amic. Imbecilla enim humana natura est ad contemnendam potentiam, *ov*. Plin. in Epist. Sed haec felicitas terrix, imbecillis auctoribus fatigatur.

Imbecillitas, tis, f. Debilitas, infirmitas, defatigatio: & vim ad animum quam ad corpus refertur, sicut & Imbecillitas. [אבן עזרא] Gall. *Imbecillitas, faiblesse, débilite, lascheté*. Ital. *Debolezza, infirmità*. Germ. *Schwachheit, Blödigkeit, Nahtlosigkeit*. Hif. *Debilidad, impotencia*. Pol. *Słabość, niedość*. Vng. *Erőtlony, gyengeség*. Ang. *Foiblesse, weakness*.] Cic. de Amic. Sepulchrum mihi de amicitia cogitant, maxime illud considerandum videtur solet, num propter imbecillitatem atque inopiam desideranda sit amicitia. Imbecillitas materix murorum, *ov*. Plin. in Epist. Civil. Imbecillitas consilii, Cic. 1. Offic. Imbecillitas gratia, Cic. ad Brutum.

Imbecilliter, a, Iverbium, Debiliter, & remissè, ac languidè. [אבן עזרא] Gall. *Imbecilliter, faiblement, laschement*. Ital. *Debilmente, languidamente*. Germ. *Schwachlich*. Hif. *Flacamente*. Pol. *Słabo*. Vng. *Erőtlonnyen, gyengén*. Ang. *Foibly, feebly*.] Cic. Acad. Dubitant, haerant, revocant se interdum, haecque videntur, imbecillius assentiuntur. Idem 5. Tuscul. Qui imbecillius horrent dolorem & reformidant.

Imbellis, & hoc imbelles, om. t. Timidus, ignavus, quasi debile parum aptus. [אבן עזרא] Gall. *Imbellis, crainte, peur, lâcheté*. Ital. *Timido, timido*. German. *Interschüchtern, fechtlos*. Hif. *Debilidad para pelear, indisciplinado para batallas*. Polon. *Imaginy*. Vngar. *Erőtlon, gyengécske*. Ang. *Commandos, weak, fearful*.] Cicero 1. Offic. Nunquam periculi fuga committendum est, ut timidi imbellesque videamur. Ovidius in Epist. Ter sunt imbelles numero, sine viribus, uxor, Laertesque senex, Telemachusque puer. Imbelles, incertis que formidarum turba. Liv. lib. 24. & 38. Imbelles telum. Virg. 2. Aen. Sic factus senect, telumque imbelles sine ictu Conjecit. Imbelles damz, Martial. lib. 13. Imbellis cithara: hoc est, molle quiddam & circumscriptum: resonans, & à Martio tuba strepitu plurimum distans. Ita imbellis lyra. Horat. Carm. lib. 1. Od. 61. dum pudor imbellesque lyrae musa potens vetas, laudes egregii Caesaris, & tuae culpas deterere ingeni.

Imbellis, Ignavia, merita, & belli reique militariae impentia. [אבן עזרא] Gall. *Imbellis, crainte, peur, lâcheté*. Ital. *Viltà, poca spertenza di combattere*. Germ. *Zagheit, Bannmuth*. Belg. *Bliddheit*. Hif. *Uaposa para pelear*. Pol. *Niedowalosc, lenino*. Vng. *Erőtlony, tunya tudatlanig*. Ang. *Commandos, lethargy, lack of courage*.] Macrobi. libro 3. Saturn. Tunc Pcenus eludens ignaviam, imbelliamque militum ejus pretiosè armatorum: Pland inquit, satis esse credo Romanis haec, etiam avarissimi sunt.

Imber, bis, m. t. in ablativo imbre, vel imbrì. [אבן עזרא] Gall. *Imber, pluie*. Ital. *Pioggia*. Germ. *Ein grosser Regen*. Belg. *Schtahregen*. Hif. *El agua lluvia, lluvia*. Pol. *Deszcz*. Vng. *Észes eső*. An. *A shower of rain*.] Virg. 4. Aeneid. & ventis pulsatur & imbrì. Lucretius: Et igni terraque omnia nascuntur & imbre. Est autem imber semen aquarum largius ex concretis effusum nubibus: nimbus verò repentis, & vehementior pluvia: quae quando est improvissor, tantò est praecipitator, & brevior est attingitur casu. Virg. 1. Georg. Maximus agricolis, pelagoque parabitur imber. Pluvius in Mostell. Venit imber, lavat passeres, perpluunt tigna. Terentius in Euvuch. Quo pacto Danaë misisse ajunt quondam in gremium imbrum autem. Virgil. lib. 4. Georg. ipse feraces figat humo plantas, & amicos iriget imbrès. & Des translationem pro quovis humore aequo accipitur, Virgil. lib. 6. Accipio aqua-

pro aquarum copia ubertiore vehementioreque; usurpavit: Accipiant inimicum imbrem, nimisque fatiscunt. Imber pro lacrymarum effusione. Ovid. 3. Amor. Eleg. 3. Spargebat tepida scibilis imbre sinus. Lactis, lapidum, sanguinis, & terra imber, Cicero 1. de Divin. Ferreus imber, Virgil. 12. Aeneid. Tempestas telorum, & ferreus ingruit imber. Sunt tamen qui hoc nomen cum h & y scribant, quod à Græco verbo im, quod est plere, deduci ardentur: unde & hyemem dictam esse supra ostendimus. Verisimilius tamen videtur à Græco imbrere derivari, quod imber Latini est. Sine aspiratione autem scribi debere ex compositis apparet, quæ sunt September, October, November & December.

Imbricatus, ca, cum, Pluviosus, & imbrices ferens, aut generans. [Imbricatus] Gall. Pluvieux. Ital. Piovoso. Germ. Nâgenichstigt. Hispan. Nuboso. Pol. Dydowy. Vng. Zapor esz hezo. Ang. Full of showers or rainy. Plaut. in Merc. Hic Favonius ferens est, hic Auster imbricatus: Hic facit tranquillitatem, iste omnes fluctus conciet.

Imbriferus, ra, rum, penult. corr. Pluvius, pluvias afferens. [Imbriferus] Gall. Qui apporte ou amene la pluie, pluvieux. Ital. Che riporta pioggia. German. Das Nâgen bringt. Hispan. Cosa que trae agua lluvia. Polon. Dofy przynosiacy. Vng. Zapor esz hezo. Ang. That brings the rainy, stormy. Vt, Auster imbrifer, Caelum imbriferum. Colum. lib. 1. cap. 3. Hoc ego licetis locis fieri utiliter non negavimus: sed ubi aut uliginosa regio est, aut cœli sunt imbriferi, minimè faciendum censeo. Virgil. 1. Georg. vel quum ruet imbriferum ver.

Imberbis, & hoc imberbe, Barba carens, non barbarum. [Imberbis] Gall. Qui n'a point de barbe. Ital. senza barba, sbarbato. Ger. Ohne bart oder im bart. Bel. Nagobart. Hispan. Cosa que no tiene barba. Pol. bez barty, nie brodaty. Vng. Szakaltalan. An. beardless. Horatius de Arte: Vel quia turpe putant parere minoribus, & quod imberbes didicere, senes perdidenda fateri. Cicero pro domo sua: Quæ major calumnia est, quam venire imberbem ad adolescentulum. Idem 1. de Natura deorum: Illo enim modo dicere licet ibi Iovem semper barbarum, Apollinem semper imberbem.

Imbibere, is, pen. corr. n. Bibere, humorè attraho. [Imbibere] Gall. Boire, imbiber. Ital. Bere. Germ. Trinken, trincken. Hispan. Embriar. Pol. Napicamie. Vn. Iszem szol iszem. Ang. To drink or receive in. Plin. 1. 20. c. 14. Imbibitur ad scerpentium idus decoctum. Idem lib. 24. c. 15. Radix ejus imponitur carbonibus cupressi, atque is nidor per infundibulum imbibitur in vetere tulli. Imbibere item per metaphoram apprehendere significat, & concipere. [Imbibere] Gall. Apprehender. Ger. Im sich fassen. Hispan. Prender. Cic. 2. Verr. An iste unquam de se bonam spem habuisset, nisi de vobis malam opinionem animo imbibisset? Liv. lib. 2. ab Urbe: Nec ulla vi domari poterat, tantum certamen animis imbiberat.

Imbricatus, pen. corr. f. Canalis est, vel tegula curva & oblonga, per quam imber defluit. [Imbricatus] Gall. Tuille creuse & à demi ronde. Ital. Imbrice, coga, tegola da coprire la casa. Ger. Ein Dachstein oder dach stein. Bel. Ein dachgoderen hote tihet. Hispan. La teja o canal del tejado. Pol. Kinnia. Vng. Tserp isatorna, esz isatorna. Ang. The tile called gutter tile being half crooked. Plaut. in Milit. Quod meas confregisti imbrices & tegulas, ibi dum condigam te sectaris simiam. Sifenna lib. 3. Hifor. Dissipatis imbricam fragminibus, ac testis regularum. Ex quibus locis constat, imbrices genus esse regularum in curvum ex opere figlino, quo etiam hodie in plerisque locis utimur ad arcendum imbrem. Vnde imbricata tecta appellamus, quæ ex imbricibus sunt confecta. Vide infra.

Imbrico, as, aet. p. In modum imbricis facio, & quasi imbricibus tegeo. Vnde

Imbricatus, a, um, Imbricis modo incurvatus, imbricum figuram referens. [Imbricatus] Gall. A demi rond comme tuille d'égout. Ital. Che a figura d'imbria, fatto à forma di tegola. German. Gefenit oder ascinander gefenit wie die hofen stein. Hispan. Cosa canalada con canales. Polon. Wniona szlankony. Vngar. Horgas isatorna megdara szlankatot. Ang. Crooked lyke gutter tile. Plinius lib. 11. cap. 1. Superne tantum imbricatas flexibilibus vertebis. Vit. lib. 2. Inferta verò cæmentâ, alia super alia sedentia, inter se imbricata, non speciosam, sed firmiorem, quam reticulata præstant structuram. Quo in loco imbricata cæmentâ, quæ imbricum in morem inter se ligata sunt & composita. Rudens.

Imbricatus, adverbium, Imbricè modo. [Imbricatus] Gall. A la façon des tuiles des égouts. Ital. A fozza di tegole. Germ. Auf die weis wie die Dachegei oder Kinn. Hispan. Como à canal. Pol. Szkanal. Vng. Tserp esz. Ang. In the manner of gutter tile. Plin. lib. 9. cap. 3. Iam distinctione virgulata, crinita, crispâ, cuniculatum, pedunculatum, imbricatum usitata.

Imbricatum, n. f. idem quod Imbrex. Martial. Cum sint crura

tibi simulent quæ cornua Lunæ, Imbricium poterat Sexte lavare pedes.

Imbricitator, nis, qui imbrices ciet. [Imbricitator] Vn. Zapor esz hezo. Ennius in 17 apud Macro. lib. 6. cap. 2. Concurrunt veluti venti cum spiritibus Austri Imbricator.

Imbulbitare, Est puerili stercore inquinare. [Imbulbitare] Vng. Gyermek szerral be, kovas. Imbulbitare autem est menstruo mulierum sanguine pollere. Lucilius apud Nonium: Hæc te imbulbinat: hic contra te imbulbitat. Deductum autem est imbulbitare à Græco βιδωμι: quo nomine simus vel sterces significatur.

Imbutio, is, bui, butum, aet. r. Liquore vel odore aliquid infusio, & ut quid aliquid imbibat, vel hauiat, effusio. Fit autem à præpositione in, & Græco verbo buo, quod perficere est, & significat infusio. [Imbutio] Gal. Abreuer de quelque liqueur. Ital. Tingere, empire, immergere. Germ. Eintrunden, eintruchen. Bel. Insefecti nat mater. Hispan. Embeser à empapar à carbir. Pol. Namoczym. Vn. Beibidom. An. To imbue or do with some colour or liquor. Colum. lib. 10. Quibus liquoribus mundam lanam imbuere oportebit, ut insistentes apes, quasi per siphonem succum evocent. Horat. lib. 1. Epist. Quo semel est imbuta recens servabit odore Testa dia. Cic. 14. Philipp. Imbuti sanguine gladus, P. C. legionum exercituumque nostrorum, vel madefacti potius duorum Consulû, tertio Cæsaris prælio. Per translationem pro initiare, instituere, erudire. Hinc imbutum literis, imbutum bonis moribus, dicimus: id est, præditum, & oratum ac perlatum. Imbutum vitis: hoc est, inquinatum. Salut. Avaritia pecunie studiû habet, quam nemo sapiens concupivitea quali malis venenis imbuta, corpus animumque, vitidè effæminat. Cic. lib. 1. Offic. Pleunq; autem parentum præceptis imbuti, ad eorum consuetudinem moresque deducimur. Gellius: Farinam fermento imbutam: id est, conditam. Aliquando prætermittitur ablativus. Cato de re rust. Dolia olearia nova sic imbuta, amurea impleto: id est, infundito, vel illinito. Virg. 1. Aeglog. Illius acam Sæpè tener nostris ab ovilibus imbuet agnus: id est, insperget, vel inficiet suo sanguine.

Imitator, aris, penult. corr. d. p. Sequor, alium mihi imitandum propono. [Imitator] Gall. Imiter, contrefaire, ressembler. Ital. Imitare, contrafare, rappresentare. Germ. Nach folgen, emes anderen. Hispan. Imitar, imitar. Bel. Navoigen. Hispan. Remedar, asimilar, conformarse, contraher. Pol. Naladaw. Vn. Kdozem. Ang. To follow, to counterfeit, to do like. Sed imitator ad mores tantum, dicta, facta, pertinet. Sequor, & ad corpus, & ad mores spectat. Neque enim rectè dixeris: Tu præcedis, ego te imitor: Tu sequeris præcepta patris, & rectè, & ex Latine lingue usu dici cõsuevit. Plin. in Epist. Quam sanè quæ componerem, illos habui in manibus, ut non æmularet, (improbum enim ac penè furiosum) sed tamen imitaret & sequeretur, quantum id diversitas ingeniorum maximi & minimi, aut cause dissimilitudo pateret. Cic. de claris Orat. Quem Cotta cum verbis, tum sono ipso subnultico imitabat. Imitati chirographum alterius, sua manu alterius manum effingere & mentiri. Cic. de Natur. deor. Chirographum sex primorum imitatus est. Imitari pro simulare. Tacit. lib. 1. Quamquam mollitiam imitarentur, contumacitæ propiores.

Imitatio, participium passivè sumptum. [Imitatio] Gall. Imiter, contrefaire. Ital. Contrefatto. Germ. Nachgemacht, nachgefolget. Hispan. Contrahido. Pol. Naladawany. Vng. Kdozet. Ang. Following in manners, a doing of the like. Cic. 4. Philipp. Excellentium civium virtutem imitatione dignam, non invidia putarent.

Imitator, oris, m. t. [Imitator] Gall. Imitateur, contrefacteur. Ital. Imitatore, chi contrefa. Germ. Ein Nachfolger. Hispan. Remedador. Pol. Naladawnik. Vng. Kdozet. Ang. A follower. Cicero 3. de Leg. Nec enim tantum mali est, peccare principes (quamquam est hoc magnum per se ipsum malum) quantum illud, quod permulti imitatores principum existunt. Martial. lib. 11. Siquis erit recti custos, imitator honesti.

Imitatrix, icis, f. e. [Imitatrix] Gall. Celle qui imite, es fait et contrefait. Ital. Donna che contrefa altri. Germ. Ein Nachfolgerin. Hispan. Remedadora. Pol. Faktora naladawia. Vng. Kdozet eszony. Ang. She that followeth or contrefaith. Cicero 1. de Legib. Penitus in omni sensu implicata insidit imitatrix boni voluptas.

Imitabilis, le, om. t. Quod quid potest imitari. [Imitabilis] Gall. Qui est imitable.

Qui aisonent en imita, aise à contrefaire. Ital. Chefs può imitare, imitabile. Ger. Nachfahrig; das gut nach zu folgen oder nach zu thun ist. Hispan. Cosa que se puede remedar. Polon. Ktoś ktora może nawiadomę. Vng. Kdvetetd. An That may be followed. Cic. in Orat. Nam orationis subtilitas imitabilis quidem illa videtur, esse existimanti, sed nihil est experienti minus.

Imitatio, n. s. Imitatio. [Julianus. Gall. Imitation, suite. Ital. Imitazione. German Nachfolgung. Hisp. Aquella obra de remedar. Polon. Nawiadomienie Vng. Kdvetet. Ang. A following.] Ovid. 4. Fall. prisci que imitamina facti, Aera dex comites, tauraque terga movent.

Imitamentum, n. s. Imitatio. [Julianus. Gall. Imitation, suite. Ital. Imitazione, conformamento. Ger. Ein glesnetes Nachfolgung. Hisp. Remedacion. Vng. Kdvetet. Ang. A following.] Gellius lib. 7. cap. 5. Igitur Polus lugubri habitu Electra indotus, ossa atque urnam et sepulchro tuit filii: & quasi Orestis amplexus, opplevit omnia, non simulacris, nec imitamentis, sed luctu atque lamentis veris & spirantibus. Tacitus libro 13. Ceteram peractis tristitia imitamentis, curiam ingressus. &c. Idem lib. 3. Meditata ad memoriam virtutis carmina, & laudationes, & lacrymas, vel doloris imitamenta.

Immadidus, es, etc. n. s. Madidum esse. [Hir. rarb. Vng. Madidus. Gall. Estre mouillé. Ital. Effire humido. Germ. Ganz feucht und naß sein oder werden. Hispan. Mojarse. Pol. Mokry. Vng. Meg vizsgaldu, meg évan. Ang. To be moist and wet.] Plinius lib. 17. cap. 5. Et quum à licitate continuo immaduerit imbre, tunc emittit illum suum habitum divinum ex sole conceptum. Ovid. 3. Trist. Credibile est lacrymis immaduisse genas. Terra immaduit, Idem 6. Metam.

Immanis, & hoc immane, pen. prod. om. t. Significat crudele, asperum, barbarum, nocens, ferum. [Hir. rarb. Vng. Immanus. Gall. Desolé, cruel. Ital. Crudel, fiero, grande olera misera. Ger. Grausam, Graß. Bel. Grovoto & tevot. Hisp. Cruel, grande, inhumano. Pol. Szty skrotny. Vng. Kezvelen, fero. Ang. Cruel, fierce, exceeding great.] Virg. 4. Georg. Immanē ante pedes hydrū montura puella. Servantem ripas alta non vidit in herba. Idem 1. Aen. Pygmalion, scelere ante alios immanior omnes. Cic. ad Quir. Frat. lib. 1. Quod si te fors Aftis, aut Hispanis, aut Gallis praefecisset immanibus ac barbaris nationibus, &c. Immania saxa à Virgilio dicuntur pro asperis & horrendis, t. Aen. tenei ille immania saxa, Veltras Eute domos. & Immane usurpatur aliquando pro ingenti, magno, sive immenso, ut in Virgilio, &c. Virg. lib. 6. Aen. posuitque immania templa. & Sumitur aliquando immane, pro fædo. Sic enim interpretatur Nonius illud Accii in Androm. Immane te habet templum obvallatum ossibus. & Immanē, pro immaniter. Salustius: Immanē quantum animi exarsere.

Immanitas, atis, f. s. Severitas, crudelitas. [Hir. rarb. Vng. Immanitas. Gall. Cruauté. Ital. Crudeltà. Ger. Grausamkeit. Hisp. Crueldad. Pol. Szty, okrutnosc. Vng. Szty, kegyetlen. Ang. Cruelty. An. Cruel, obrogentse beyon de mesure.] Cic. lib. 1. Offic. Quo detestabilior illorum immanitas, qui laceraverunt omni scelere patriam, & immanitas precinid est, magnitudo. Plin. lib. 35. cap. 11. Nec ullius in pictura velocior manus fuit: artis vero tantum, ut immanitate pretii antecelleret celeberrimos eadem aere imaginum pictores.

Immanifuerus, a, um, Asper, indomitus: cui opponitur Mansuetus, mitis. [Hir. rarb. Vng. Immanifuerus. Gall. Intraitable, farouche. Ital. Intraitabile, crudele, feroce. Germ. Unmilt vngesumpt, wild. Hisp. Cosa brava & no mansa. Pol. Niezłascany, dyki. Vng. Vad termelyes. An. No wyl mek nor gentle.] Cic. 1. de Leg. Ipsi q; in hominibus nulla gens est, neq; tam immanifuerus, neq; tā fera, quæ non, etiam si ignoret qualem habere Deum deceat, tamen habendū sciat. Ovid. 15. Metam. At quibus ingenium est immanifuerūq; ferumq;. Idem epist. 17. Attra de rapidis immanifuerissime ventis, Quid mecum certa prælia mente geris?

Immanifuerus, cōparativus. [Vng. Nadab.] Seneca de consolatione ad matrem ca. 6. Quid ad homines immanifuerus.

Immarcesco, is, etc. n. t. Conumpor, putresco. [Hir. rarb. Vng. Immarcesco. Gall. Se flétrir & sauer, se pourrir. Ital. Ammarisci. Germ. Etwas verfaulen oder verderben. Hisp. Marchitarse. Pol. Schme, prochnosc. Vn. El hervado k. pehantok, ruchaok. Ang. To putrefie, to rotte.] Horat. 2. Serm. Sat. 7. Nempe immarcescunt epulae si ne sine petita. Illiusq; pedes vitiosum ferre recusant Corpus: id est, conumpuntur in stontacho cibi.

Immatius, a, um, Non maturus, incoctus, proprie de fructibus, & frugibus dicitur, quum ante tempus colliguntur. [Hir. rarb. Vng. Immatius. Gall. Qui n'est point mûr, vert. Ital. Non maturo, acerbo. Germ. Unreife. Hisp. Cosa no madura en su tiempo. Pol. Niezjal. Vn. Eretlen. An. Not yet ripe.] Plin. lib. 12. ca. 13. Est & quæ vocatur amomis, minus venosa atque durior, ac minus odorata: quo apparet, aut aliud esse, aut colligi immaturum. & Aliquando

idem est quod intempetivus, inconsideratus, præceptis ut. Consilium immaturum id est, præcipit. Liv. lib. 22. Se, quæ ante tempus immatura non præceptum. Immaturus amor: id est, intempetivus. Liv. 1. ab Vrbe: Abi hinc cum immaturo amore ad sponsum, inquit, obliis fratrum mortuorum, vivique, oblita patriæ. Immatura mora, qua quis ante continuam vitam tempus, & consecram ætatem senio eripitur a mortuo. Cic. 2. Philip. Etenim si ab hinc annos propè viginti hoc ipso in templo negavi posse moitem immaturam esse. Constat: quanto verius nunc negabo seni?

Immatutitas, atis, f. t. [Hir. rarb. Gall. Trop grand avanement de nait le temps & saiso, indene mueret. Ital. Troppo gran freta. Ger. Unreife. Hisp. No maduro & maduro en su tiempo. Pol. Niezjal oie. Vng. Eretlen, idelavog. Ang. Unreife. Vn. Eretlen. Suet. in Aug. Immaturitas sponso: quæ nondum conjugio apta erant. Cic. pro Quintio: Quis hæc festinatio, quid hæc immaturitas tanta significat?

Immediare, adverb. [Hir. rarb. Vng. Immediare. Gall. Immediat. Ital. Cito ac celeriter. Gellius lib. 10. cap. 11. Incuriose, & immedie, ac proprie etiam subditice, ex ipso loco ac tempore hybernarum vigiliarum. Atticus noctes in scriptis. Quo tempore in loco crediderim rectius legi posse immediare, anque, nisi, à me, aut e, in, ut, & ceteris.

Immedicabilis, le, om. t. Quod medicaminibus non potest sanari. [Hir. rarb. Vng. Immedicabilis. Gall. Incurable, qu'on ne peut guérir. Ital. Cio non si può medicare. Germ. Unheilbar; das mit Arznei nicht wider zu bringen ist. Hispan. Cosa que no se puede sanar. Pol. Niezleczy. Vn. Gygyhatatlan. An. Incurable.] Ovid. 2. Metam. Vtque malum late solet immedicabile cancer Serpente. Totum immedicabile, Virg. 12. Aeneid.

Immeditatus, participium sine verbo, non meditarus. [Hir. rarb. Vn. Gaudet. Cic. lib. 1. Offic. Id se in foro optime iam immediatum facere, quod etiam tum poterat donec eum laude meditari.

Immejo, is, immixti, immixti, immejere. [Vn. Hei hald.] Vlpianus his verbis: De eo qui unam facit morbi genus significavit, quod à Græcis εμμεν dicitur: id est, immejere Latine. Budæus.

Immemor, immemoris, pen. corr. om. t. Qui non meminit. [Hir. rarb. Vng. Immemor. Gall. Non meminit, qui a oublié. Ital. Oblivoso, non ricordante. Ger. Vergessen. Hisp. Olvidado, que olvida. Pol. Niepamiętany. Vn. Feledken, nem emlékez. An. Vunymulsi, forgyful. Cic. pro Sylla: Ad dñe immemor rerum à me gestarū esse videtur? Terent. in Andr. Nūc immemor es discipuli? Cic. de clar. Orat. Magna hæc immemoria ingenii signa. Idem ad Attic. In alia incidit, nō immemor dñi mandati tui. Virg. 9. meriti tantū non immemor uoquon, & immemor beneficiū, passivè. Terent. in Andr. Ilixe commemoratio, quasi exprobratio est immemoris beneficii. Vbi Donatus: immemoris, cuius nemo meminerit.

Immemoratus, is, ita, tum, adject. Non commemoratus. [Hir. rarb. Vng. Immemoratus. Gall. Indigne de qui on face memoire. Ital. Cosa della quale non se deve tener memoria. Ger. Des man nicht enpiont sein soll oder tan. Hisp. Cosa que no se deve o puede recordar. Polon. Trudni do wspomnienia. Vn. Meg emlitse melatlan, az mit sem emléked hatni. Ang. Unremembered, mark, mention of.] Plant. Capt. Neque spartidici insunt versus immemorabiles. Spartium immemorabile id est, maximum. Lucet. lib. 4.

Immemoratus, is, tum, adject. Non commemoratus. [Hir. rarb. Vng. Immemoratus. Gall. Chose nouvelle de laquelle on n'a point eue memoire. Ital. Cosa nuova. Ger. Das nit ercheit oder gehbet werben ist. Hisp. Cosa nueva. Pol. Niezliczy. Vn. Ele nem figmalatati. Ang. Not mentioned.] Horat. 1. Epist. -juvat immemorata ferentem. In genis, oculisque legi, manibusque tenere.

Immemoratus, is, tum, adject. Non commemoratus. [Hir. rarb. Vng. Immemoratus. An. Forget, falnet, vanyulalasse.] Papiusianus D. lib. 41. Tit. 1. lib. 44. Pergrè profecturus pecuniam in terra custodiz causa considerat, cum reversus locum thesauri immemoria non repeteret, an desisset pecuniam possidere.

Immensus, is, sum, Quavis à participio mensus sit compositum, nomen tamen est, non participium. In finitū, valde magnū, quod nulla dimensione potest comprehendere. [Hir. rarb. Vng. Immensus. Gall. Desmesuré, grand outre mesure. Ital. Smisurato, grande. Ger. Wast groß, vbersthen, unendlich oder vbermaßig groß. Hisp. Cosa sin medida. Pol. Nierzymiely, niezmierony. Vng. Meg mérhetetlen, vbersthen. Ang. Without measure, beyond great.] Cic. 1. de Divin. Obliuata sunt hæc tempora immensio: hoc est, infinito & vix mensurabili. Idem 1. de Divin. Post Anaximenes æra deum statuit, cumque gigni, esseque immensum & infinitum, & semper in motu. Virg. 3. Aen. Clamorem immensum tollit, quo pontus, & omnes intremuete uo dā, penitusque exterrita tellus Italiz.

Immensus, is, sum, Superlativus. [Vng. Hétsz igbe nagy, megakhatatlan.]

missi. Idē 6. Verr. Eōne tu servos ad spoliandū sanū immittere ausus es? Immissa barba, pro prominenti, proluxa. *Virg. 3. Aeneid.* Respicio: dura illuviēs, immissaq; barba. *Accipitur etiā immittere pro eo quod vulgō dicitur subornare.* Salust. in Catil. Alii Tarquinium à Cicerone immissum ajebant, ne Crassus suscepto malorū patrociniō Rēpub. turbaret. Immissio, verbal. f. t. Infirmo, introductio. [Γηρωσι] misibladath. *Ger. Entlassung.* Hisp. A quella obra de metre adentre. Pol. *Wpofyżenie.* Vng. *Adā barjaty, bē wjeżęs.* Ang. *Putting or sending in.* Cicer. de Senect. Sarmenorumq; ea quam dixi aliorum amputatio.

Immissum, f. n. f. [Γηρωσι] *Vng. Szomszjad ha? ara barjattat.* Differt à projecto (ut labolcus de verborū significacione inquit) ut projectū dicatur, quod ita provehitur, & extenditur ex aliquo edificio, ut nusquā quietat: qualia sunt moenia & sūggredia: immissum verō quod ex nostro edificio profertur, in alieno recumbit: ut sunt tigna, & trabes, quę ex nostro pariete in parietem vicini immittimus.

Immobilis, f. e. Quod moveri non potest, fixus, immotus, hērens. [ἀκίνητος] Gall. *Immobilis, immuable, qui ne se peut mouvoir.* Ital. *Immobile.* Ger. *Beweglich.* Hisp. *La que no se puede mover.* Pol. *Nieruchomy.* Vng. *Możda batatlan.* Ang. *That can not be moved.* Plin. lib. 11. cap. 37. Aures homini tantum immobiles. *Virg. 7. Aeneid.* soloq; immobilis hāret Intentos volvens oculos. Ovid. 13. *Metamorph.* Scopulis immobilior.

Immoderatus, adverb. [ἀνεμετρον] Vn. *El nozdibatatlanol.* Eutropius lib. 3. In summo Apennino tempestate conceptus biduo continuo immobiliter stetit.

Immoderatus, a, um, Intemperans, vel nimius in re aliqua. [ἀμετρον] Gall. *Desreglé, desmesuré.* Ital. *Immoderato, no temperato.* Ger. *Unmaßig.* Hisp. *De templado, desmesurado.* Pol. *Niemierny.* Vng. *Mértékelen.* Ang. *Without measure.* Cic. ad Attic. lib. 1. Alexandrū, postquam Rex appellatus fuit, superbū, crudelem, immoderatū fuisse. Idem pro Sext. Rosc. Ventis vehementioribus, aut immoderatis tempestatibus, aut nimio calore, &c.

Immoderatio, nis, f. t. [ἀμετρον] Gall. *Desreglement, desarray, desmesurement.* Ital. *Licentia, sfrenata di fare a dite cio che non convene.* Ger. *Unmaßigkeit.* Hisp. *De templancia.* Pol. *Niemierność.* Vng. *Mértékeltelen.* Ang. *Without measure, withoutness.* Cic. pro Sulla. Interdum effertur immoderatione verborum.

Immoderatus, adverb. Immodicē, extra modū [Γηρωσι] *halok, akolok.* Gall. *Immoderement, desreglement, desmesurement.* Ital. *Immoderatamente.* Ger. *Unmäßiglich.* Hisp. *De templadamente.* Pol. *Niemiernie, bezmiar.* Vng. *Mértékeltelen.* Ang. *Without measure, withoutness.* Cic. 2. Tusc. An temperantia linet te immoderatē facere quicquam.

Immoderatus, f. m. [Vng. *Idā mertékeltelen.*] Spartianus in Suetonio: Immoderatus in cum moreretur iactatus.

Immoderatus, a, um, Immoderatus, oō temperans. [ἀμετρον] Gall. *Desreglé, desmesuré, desbordé.* Ital. *Immoderato.* Ger. *Unmäßigig.* Hisp. *No templado.* Pol. *Nie obiczarny, wjstępczy.* Vng. *Emberizelen, szemtelen.* Ang. *Unmoderately, without temperance, withoutly.* Terent. Heavt. Vel heri in convivio quā immoderatus fuisti. Cic. 1. Offic. Ipsumq; genus jocandi non profusum, nec immodestum, sed ingenū & facerum esse debet.

Immodestia, f. p. Intemperantia, immoderatio: cui cōiuncta est Modestia. [ἀμετρον] Gall. *Immodestie, desreglement, desordre.* Ital. *Immodestia.* Ger. *Unmäßigigkeit.* Hisp. *De templancia.* Pol. *Niemierność, nieobyczajność.* Vng. *Emberizelen, szemtelen.* Ang. *Lack of manners and modesty.* Plaut. Merc. Sed amori accedunt etiam ultra hęc quę diximus, incogitantia, excors immodestia, petulantia, cupiditas, &c.

Immodeste, adverb. Immoderatē. [Γηρωσι] *halok, akolok.* Gall. *Immodestement, desreglement.* Ital. *Immodestamente, sfacciatamente.* Ger. *Unmäßiglich.* Hisp. *De templadamente.* Pol. *Niemiernie, nieobyczajnie.* Vng. *Emberizelen, szemtelen.* Ang. *Unmanerly, out of measure.* Plaut. Pœn. curego apud te mentiar? Amo immodeste.

Immodicus, a, um, Nimius. [ἀνεμετρον] Gall. *Qui ne garde point mesure, desreglé.* Ital. *Fuor di misura, insufficiente.* Ger. *Unmäßigig.* Hisp. *De templadamente.* Pol. *Bezmiar.* Vng. *Mértékelen.* Ang. *Without measure.* Colum. lib. 1. cap. 3. Suaq; lege C. Licinius damnatus est, quod agri modū, quem in magistratu rogatione tribunicia permulgerat, immodica possidendi libidine transcendisset. Ovid. 3. de Pontor. eleg. 1. Cuncta sed immodicum tempora frigus habent. Idem 1. de Pontor. eleg. 3.

Oia corpus alunt, animus quoq; pascitur illis:
Immodicus contra capit utrunq; labor.

Immodicē, adverb. Nimis immoderatē. [Γηρωσι] *halok, akolok.* Gall. *Excessivement, par trop.* Ital. *Smisuratamente.* Ger. *Über*

die maass. Hisp. *De templadamente, sin medida.* Pol. *Nieruchomy.* Vng. *Mértékelen.* An. *Excessivamente, beyond measure.* Columella lib. 2. cap. 16. Magisq; conducere agricolę sit quęter id potius quā immodicē facere. Immodicē ferre aliq; casum, pro immoderatē. Cic. 4. Tusc.

Immodulatus, a, um, Nō modulatus, vel parū apud modulatū: ut Poemata immodulata. [ἀμετρον] Gall. *Qui n' est pas fait par mesure, mal sonnant.* Ital. *Non fatto con ragione de versi.* Ger. *Nicht mit aufgedichtet vob in ein guten ton geficht.* Hisp. *No hecho con medida.* Pol. *Wron miaradony.* Vng. *Valamul szerzetes.* Ang. *Without proportion or melody.* Horatius in Arte Poetica: Non quivis vider immodulata poemata.

Immolatus, pen. prod. Constructus, edificatus. [ἀμολο] Gall. *Immolatus, édifié.* Ital. *Edificato.* Ger. *Wobauet.* Hisp. *Edificado.* Pol. *Zbudowany.* Vng. *Építve.* Ang. *Builded.* Livius lib. 3. Aquam publicam omnem in privatum & edicium aut agrum fluentem ademerunt: & quę loca publica in edicata, immolavē privati habebant, intra dies triginta demoliti sunt.

Immolatio, las, penult. corr. Sacrificio, sacram tem facio: quod verbum tradū est à consuetudine sacrificandi, qui victimis jam mandandis molam salisam solebant inspergere. [ἀμολο] Gall. *Immolatio, sacrificio.* Ital. *Sacrificio.* Ger. *Opferung.* Hisp. *Sacrificio.* Pol. *Ofiarowanie.* Vng. *Áldozás.* Ang. *Offering in sacrifice.* Cic. 2. de Divinat. Quid cum pluribus diis immolatur, qui tandem evenit, ut litetur aliis, aliis non litetur: Horat. Epod. 5. Libidinosus immolabitur caper, Et agna tēpstatū. Cicero pro Fontino: Consuetudo hominum immolandorū apud Gallos. & accipitur aliquādo pro interficio, quemadmodum & mado. Vergil. 12. Aeneid. Pallas te hoc vulnere, Pallas Immolat, & pœnas scelerato ex sanguine sumit.

Immolatio, f. t. Sacrificatio. [ἀμολο] Gall. *Sacrificatio.* Ital. *Sacrificio.* Ger. *Opferung.* Hisp. *Sacrificio.* Pol. *Ofiarowanie.* Vng. *Áldozás.* Ang. *Offering in sacrifice.* Cic. 1. de Divin. Immolationis tempus.

Immolator, otis, m. t. Qui immolat & sacrificat. [ἀμολο] Gall. *Sacrificator.* Ital. *Sacrificatore.* Ger. *Opferer.* Hisp. *Sacrificador.* Pol. *Ofiarownik.* Vng. *Áldozó.* Ang. *That offers.* Cic. 1. de Divinat. Hęc deestis capitis, aut accessio subitōne fieri potest, ut se extra ad molatoris fortunam accommodent.

Immoratus, eris, d. t. In re aliqua morior, alicujus rei cupiditate morior. [ἀμολο] Gall. *Mourir de l'envie en son quelqu'chose.* Ital. *Morire sopra qualche cosa.* Ger. *Ob etiam long' stetit obitu.* Hisp. *Morir sobre algo.* Pol. *Obumieram.* Vng. *Nélhalok halok.* Ang. *To die in or upon any thing.* Immortuus conationis reliquit. Cicero ad Atticum lib. 1. Plin. lib. 29. cap. 4. Nam quum immortuus est in vino, faciem eorū qui bibent, lentigine obducit. Ovid. 2. de Pontor. Fortiter Euxinis immortuemur aquis. Sic immori hāstæ, apud Valerium Flacum lib. 6. Argonaut. Immori studio alicui, dicitur *ἀμολο*, pro eo quod est tam pertinaciter ei incumbere, ut sola morte qui videatur ab eo posse divelli. Horatius 1. Epist. 6. Immortuus studiis & amore senescit habendi.

Immoratus, aris, penult. corr. d. p. immorari. Cunctor, morans nō, inheret. [ἀμολο] Gall. *Immoratus, inheret.* Ital. *Immorato, inheret.* Ger. *Wegstehen.* Hisp. *Immorato.* Pol. *Przebiec.* Vng. *Áldozó.* Ang. *To abide or tarry in some thing.* Colum. lib. 8. cap. 1. accubantibus autem gallinis, iuxta ponendus est cibus, ut situra studiosius nidis immorentur. Quintil. lib. 2. cap. 16. Qui nescit ignes, aquas, sine quibus nulla sit vita: & (ne terebris immorari) Solē, lunamq; præcipua syderū, aliquando etiā nocent.

Immortalitas, tatis, f. t. Aeternitas, perpetuitas. [ἀμολο] Gall. *Immortalité.* Ital. *Immortalità, eternità.* Ger. *Unsterblichkeit.* Hisp. *Immortalidad, aquella condicipo de no morir.* Pol. *Nieruchomy.* Vng. *Halhatatlan.* Ang. *Immortalité.* Cicero de Amicia: Nisi enim (quod ille minimē putabat immortalitatem optare vellet, quid non est adeptus, quod homini fas esset optare? Terent. in Andria: nam mihi immortalitas Parta est, si nulla ægritudo huic gaudio intercessent. Cicero 1. de Nat. deor. Cedit nulla re, nisi immortalitate, cœlestibus beata vita.

Immortalis, le, om. t. Nunquam moriturus, perpetuus, æternus. [ἀμολο] Gall. *Immortel, qui ne meurt jamais.* Ital. *Immortale, perpetuo, eterno.* Ger. *Unsterblich.* Belg. *Onsterfelijk.* Hisp. *Immortal que no puede morir.* Polon. *Nieruchomy.* Vng. *Halhatatlan.* Ang. *Immortal, that dieth not.* Plautus in Trin. Eho, tua uxor quid agit? M. Immortalis est, Vivit, victuraque est. Terentius in Eunucho: Di immortales, homo homini quid prestat? Immortalis memoria. Cicero pro Cornelio Balb. Immortalia facinora, immortalia opes.

opera, quæ nullo tempore sunt intermoria. Plaut. in Mostel. 3. d. mihi fiet tertio, Qui solus facio facinora immortalia. Liv. 1. ab Vrbe: His immortalibus editis operibus, quæ ad recedendū exercitiū concionē in cæpo ad Capræ paludē haberet, &c. Immortale, Pro immortaliter: [Vng. Halhatatlan.] ut, Flos immortalē vitæna, apud Valerium Flaccum, lib. 7. Argon. Immortaliter, adverbium, Perpetuū. [TW] lahádth [TW] leholim. adverbium, Gall. Immortellement, à samais Ital. Perpetuamente, eternamente. Ger. Ewiglich in vsterblichem. Hisp. immortalmente, pol. Wiecznie, niesmiertelnie. Vng. Halhatatlan kèppes, halhatatlan. Ang. For ever. Cicero ad Quint. Fratrem: Quod scribis te à Cæsare quotidie plus diligi, immortaliter gaudeo.

Immobilis, a, um, à mo vco, immobilis, fixus, stans. [Lévier] Gall. Ferme, stable, qui n'est point remué. Ital. Immobile. Ger. Bobenigt Hisp. Cosa firme y no mouible. Pol. Nieporuszony. Vng. Megszilárdított. Ang. Vnmoveable, y at unmoveable. Plin. lib. 8. cap. 16. Leonū animi index cauda, sicut & equorum aures: namq; & has notas generosissimo cuiq; natura tribuit: immota ergo placidus, clemens, blandientiq; similis: quod rarū est: crebrior enim iracundia ejus. Virg. lib. 3. Geor. Sæpe sub immotis præsepibus, aut mala tactū Vipera delituit. Idem 4. Aeneid. Mens immota manet.

Immugere, es, Lac ex uberibus in rem aliquam exprimo. [TW] mātāh [TW] Gall. Traire ou tirer le lait d'une mamelle. Ital. Mungere. Ger. Eymāhen Hisp. Ordenar leche. Pol. Władz. Vng. Tejszív. Ang. To milk. Plin. lib. 11. cap. 39. Fabulofum arbor de strigibus, verba eas infantium labris immugere. Virg. 5. Aeneid. & lacte feuno Nutribat, tenentis immugereas ubera labris.

Immugio, gi, givi, & immugii, gitum, gire, n. q. idem quod mugio. [TW] J. gahādth [TW] Gall. Muler, boeuf. Ital. Mugire. Ger. Lāhen oder brāhen. Hisp. Bramar el boeyo vaca. Pol. Hucze. Vng. hógk. Ang. To bleat, to roar. Virg. 2. Aen. curvisq; immugit Actina cavernis. Itē 11. Aeneid. - moestiq; immugit regia iactu.

Immundus, a, um, impurus, impolitus. [NND] tamē, d'ordure. Gall. Ord. Ger. Sale. Ital. Immundo, lordo. Ger. Unsauber, unrein. Hisp. Cosa sucia. Pol. Nieczysty, glny. Vng. Tiszatalan, szök. Ang. Foul, filthy. Terent. Heavvot. Ea terebat unā, pannis oblita, Neglecta, immunda illuvie. Virg. 3. Aeneid. cōtactuq; omnia foedant immūdo. Idem 5. Aeneid. - sed pronus in ipso Coccidit, immundoq; fimo sacroq; cruore.

Immunitas, ne, penult. prod. Liber & vacuus à munera, vacationem habens, onus nullū sustinens, otiosus, vacans. [Lévier] Gall. Exempt de faire aucune charge. Ital. Esente, fido d'alcun onere. Ger. Frey, frey. Bel. Bru. Hisp. Cosa exenta y priviada. Pol. Wolny, wolny. Vng. Szabad, szabad. Ang. Without office or charge, enfranchised. Cicero pro Fonteio: Falium est, ob vocationē pretiū sit datū, quō immunitas nemo faciat. Idem 5. Ver. Quinq; præterea sine teredere immunes civitates ac liberae, Centuripia, Halefina, &c. Immunes agros, liberosq; arare. Cic. 4. Ver. Idem de Amicitia: Nō est inhumana virtus, neq; immunitas, neq; sapientia, quæ eadē populū unversos tueri, eisdq; optime consulere soleat. Virg. lib. 4. Geor. Immunitasq; sedens aliena ad pabula fucus. Immunitas cum genitivo. Ovid. 3. Metam. Nullum passū jugum, curvisq; immunitas arari. Virg. 12. Aeneid. - aspiciet urbem Immunitam tantū belli atq; impune, quietam. Legitur aliquando & cum ablativo. Liv. lib. 1. ab Vrbe: inde una centuria facta est immunitas militia.

Immunitas, tatis, f. Vacatio & libertas ab oneribus. [Lévier] Gall. Exemption de faire aucune chose, franchise. Ital. Immunità, esente. Ger. Freylassung von einem ampt oder etier andern befreyerd. Bel. Brüt. Hisp. Aquella exención y libertad, privilegio. Pol. Wolność. Vng. Szabadság. Ang. Exemption from charge or tribute, enfranchising. Cic. 2. Philip. Nequa post Idus Martias immunitatis tabula, neve cuiusquā beneficii figeretur. Idem ad Cassium Epist. lib. 12. Tabulae figuntur, immunitates dantur. Plinius Paneg. - Eandem immunitatem in paternis bonis filio tribuit, si modo reducus esset in patris potestatem.

Immunitus, a, um, Nō manitus, munitione carēs. [Lévier] Gall. Qui n'est point fortifié ne garni. Ital. Non fortuito, non fortificato. Germ. Unbesetzt. Hisp. Cosa no fortificada. Pol. Nieopartyony, opartyony, unobroniony. Vng. Erőssítetlen, való. Ang. Not fortified, unfortified. Est autem nomen, nō participium, quippe quod a nullo deductum est verbo. Cicero pro Cecinna: Si via sit immunita, judet, quā velit, agere iumentum. Liv. 2. bel. Pun. Edictūq; proposito, ut quib; oppida, castellaq; immunita essent, in loca tata commigraret. Vrbs immunita, Ovid. 10. Metam.

Immunitus, a, um, Avatus, sordidus, reus, illiberalis. [TW] dādth [TW] Gall. Qui n'est point liberal, esthant. Ital. Non liberale. Ger. Unfreygebig, Unthig. Hisp. Cosa no franca ni liberal. Pol. Zakany, unfrygdy. Vng. Edény, szörök, szörös markó. Ang.

Nigard, not liberal.] Plantus in Trinum. Civi immunitico scis quid cantari solet, Quod habes, ne habes.

Immurmuro, as, are, n. p. [TW] raghā [TW] Gall. Marmurer. Ital. Marmoreo. Ger. Marmur, Marmurbrücken. Hisp. Marmur. Pol. Marmur, marmur. Vng. Zöng, Zöng, marmolodom. Ang. To murmur at any thing. Vt, agmen totū immurmurat, Ovid. 3. Metamorph. Sub lingua immurmurare aliquid, Pers. Satyr. 2. Sylvis immurmurat Ausser, Virg. 4. Geor.

Immuscus, li, Avis est, autore Festo, quam alii regulum, alii ossifragam dicunt. [Vng. Hsqs.] Videtur tamen apud Festū legendum esse immuscus: cujus avis meminit Plin. lib. 10. cap. 7. inter genera aquilarum. Vide ea quæ annotavimus in dictione IMMUSTVLVS.

Immuscillus, si, Ave ex genere aquilarum est (inquit Festus) sed minorū vitum, quā aquila. [Vn. Hsqs.] quæ volens raro, vix alio tempore, quā Vere apparet: quia æstum, algoremq; metuit. Appellatur aut ita, quod subitō, & inexpectata se immittat. Hæc Festus. Ex quibus verbis nō immuscillus, sed immiscillus scribendū nōnullis videtur. sive immiscillus: nā ab immittēdo deditur. De hac ave sic scribit Plin. lib. 10. cap. 7. Sangualem avem atq; immiscillum, Augures Romani magnæ quæstioni habent. Immiscillum aliquid vulturis pullū arbitrantur esse, & sangualem ossifragæ. Maffius sangualem ossifragam dicit esse immiscillum aut pullum aquilæ, prius quām albicet cauda. Quidam post Mutium Augurem non esse visos Romæ confirmaverit. Ego (quod verisimilius est) in desidia rerum omnium nōn arbitror agnosco. Hæc Plin.

Immutescio, is, immutui, ere, n. i. Mutui, fio, ræco. [TW] mātāh [TW] Gall. Devenir muet, se faire muet. Ital. Star duto, ammutire. Ger. Erstamern Hisp. Devenir mudo. Pol. Zamknąć, niemowiać się. Vng. Megnemulni. Ang. To be dumme, to keep silence. Quint. lib. 10. cap. 3. Nō ego putemus semper optimum esse quod latet, ne immutescamus alioquē. Statius lib. 5. Thebaid. - rupis immutuit ore querelis.

Immutuo, as, are, ad. p. Muto, vario, permuto. [TW] mātāh [TW] Gall. hemir, parvō d'au, d'au, d'au. Ital. Mutare, variare. Ger. Erwanthen, veranderen. Hisp. Mudar, desordenar. Pol. Przemieniam. Vng. El változtatam. Ang. To alter or change one thing for another. Terent. Eynacho: Dū boni quid hoc morbi est adeon' homines immutaverit Ex amore, ut non cognoscas eundem esse: Plaut. Epidico: Accipe argentum hoc Danila: hic sunt quadraginta minæ. Siquid erit dubium, immutabo.

Immutabilis, is, om. t. Quod nullo modo mutatur ac fluctuat. [NND] nemān, áperitáca. Gall. Immuable. Ital. Immutabile. Ger. Unveränderlich, unbestigt. Hisp. Cosa que no se puede mudar. Pol. Niezmienny. Vng. El változatatlan. Ang. That is, not be changed. Cic. 2. de Nat. deor. Stella spatium immutabilibus ab Orū ad Occasum commeant. Idem de Fato: Sequitur illic, esse easas immutabiles, easq; æternas, quæ prohibeant quicquam secus cadere, atq; casurum sit.

Immutabilis, atis, f. t. [NND] amantē, d'permōtia. Gall. Ferme, constant. Ital. Ferme, ca, che non si può mutar. Ger. Unveränderlich, beständig. Hisp. Firmeza, constancia, constancia. Pol. Niezmienność. Vng. El változatatlanság. Ang. steadfastness. Cic. de Fato: Sed in factis immutabilitatem apparet.

Imo, unico m, idē est quod Quin potius. [Lévier] Gall. Mais pour mieux dire, mais qui plus est, mais plutôt. Ital. Anzi. Ger. Ja vielmehr. Hisp. Antes no. Pol. Injstym, d'adk, wiecz. Vng. sőt inkább. Ang. Yes rather. Terent. in Andr. dictum puta, Nepe ut curatur redē hæc st. Imō aliud. Plautus Amph. la somnis foras se. A Limō vigilans vigilantem.

Impacatus, a, um, Nō paratus. [Lévier] Gall. N'est, querelleux, qui n'est point appaisé. Ital. Non placato. Ger. Unbefridigt. Hisp. Cosa no apacada. Pol. Nieuspokojony, nieuspokojony. Vng. Nem ismét. Ang. Not appeas'd. Virg. 3. Geor. - incurfusq; in porū, Aut impacator a tergo horticibus lictos. Odis impacata, Claudianus lib. 2. in Eutrop.

Impallio, es, ere, n. f. idē quod Palleo. [TW] d'au [TW] Gall. Devenir un être pale. Ital. Diventir pallido. Ger. Ersticken. Hisp. Amarillarse. Pol. Blędnieć. Vng. El sárgulók, el halok. Ang. To be or waxe pale. Statius 6. Thebaid. - eventu impallui ipse secundo.

Impallio, es, ere, n. f. idē est alicui tam pertinaciter incumbere, ut inde pallor contrahatur. [Vng. Szorgalmatossan malkadni.] Petrus: At te nocturnis juvat impallio chartis.

Impagere, pen. prod. Dicuntur quæ à fabricis in tabulis figuntur, quō firmius coherere nā pangēdo id est, a fingēdo. [TW] mātāh [TW] Gall. mechabborish, impay, m. Pol. spina. Vng. Fuzalafog. Ang. Nuts of wood. Vnde & Poeta versus pangere dicuntur, & agricola pangere plantas id est, infigere. Hæc Festus.

Impancro, as, teste Nomo, Antiqui dicebant pro invador quod verbum est à Græco tractū, quāsi invāncro: hoc est, omnem

neq. carnem confumo. [Vng. Kaa robaak.] Varro: Ecclesiam in regiam circam impancratu.

Impar, om. t. Non par. in x qualer. [Vng. Gall. Inegal, non pair. Ital. Diseguale, non pari. Ger. Ungleich. Hisp. Desigual. Pol. Nie równy. Vng. Veltelen. Ang. Unequal, difalyk, oddé.] ut, Imparia arma id est, in x qualia. Vng. 4. Georg. Aut alper crabro, impatibus se immiscuit armis. Ovid. 4. de Ponto, Eleg. 9. Fortuna est impar animo: id est, nō respondet animi magnitudini. Impar numerus, qui nō potest dividi in duas partes x quales: unde & imparis vocant Graeci. Vng. Aeglog. 8. numero Deus impare gaudet. Par impar, lusus puerilis genus est, quo manu nucea, pecunia, aliudve quid occultantes, exquirunt conjecturā coluloris. Aeglog. 8. Horat. 2. Seru. Sarye. 3. Ludere par impar, equitate in arundine longa.

Impariter, adverb. Inaequaliter. [Vng. Ungleich. Gall. Inegalement. Ital. Disegualmente. Ger. Ungleichmäßig. Hisp. Desigualmente. Pol. Nie równo. Vng. Veltelen. Ang. Unequally. An. Vnequalite.] Horat. in arte: Versibus impariter iuctis quae monia primam, Mox etiam inclusa est mentis sententia compos.

Imparatus, a, um. Impeditus, inexpeditus: huic opponitur Paratus, expeditus. [Vng. Ungleich. Gall. Qui n'est pas prêt. Ital. Non in ordine, non preparato. Ger. Ungarüstet. Hisp. No apunto y no aperchado. Pol. Nie ugotowany, nie narządony. Vng. Nefelkész. An. Not ready, unprepared.] Terent. Phorm. Ut ne imparatus sim, quā adveniet Phormio. Plaut. Capt. Qui ex parata, imparata rem omnē facis. Cicero pro Mil. Quamquam paratus in imparatos Clodius, tamen mulier incidit in viros.

Imparatus, ut, ad. t. Imparavi, impatum, in loco aliquo pasco. [Vng. Vahol. Ger. Vngleich. Gall. Pariter dedit in eo quod dedit. Ital. Parere in qualche luogo. Ger. Sa emt erit morden. Hisp. Aparar en algun lugar. Pol. Paść, na niekierym miejscu. Vng. Nefelkész. Ang. To feed in some place.] Col. lib. 6. cap. 5. In ea loca perducendi sunt, quibus nullum impatum pecus.

Impatiens, ut, ad. t. Impatiens, inobediens. Festus. [V. Egerditi.] Impatiens, ut, ad. t. Impavi, impatum, in loco aliquo pasco. [Vng. Vahol. Ger. Vngleich. Gall. Pariter dedit in eo quod dedit. Ital. Parere in qualche luogo. Ger. Sa emt erit morden. Hisp. Aparar en algun lugar. Pol. Paść, na niekierym miejscu. Vng. Nefelkész. Ang. To feed in some place.] Col. lib. 6. cap. 5. In ea loca perducendi sunt, quibus nullum impatum pecus.

Impatiens, ut, ad. t. Impatiens, inobediens. Festus. [V. Egerditi.] Impatiens, ut, ad. t. Impavi, impatum, in loco aliquo pasco. [Vng. Vahol. Ger. Vngleich. Gall. Pariter dedit in eo quod dedit. Ital. Parere in qualche luogo. Ger. Sa emt erit morden. Hisp. Aparar en algun lugar. Pol. Paść, na niekierym miejscu. Vng. Nefelkész. Ang. To feed in some place.] Col. lib. 6. cap. 5. In ea loca perducendi sunt, quibus nullum impatum pecus.

Impatiens, ut, ad. t. Impatiens, inobediens. Festus. [V. Egerditi.] Impatiens, ut, ad. t. Impavi, impatum, in loco aliquo pasco. [Vng. Vahol. Ger. Vngleich. Gall. Pariter dedit in eo quod dedit. Ital. Parere in qualche luogo. Ger. Sa emt erit morden. Hisp. Aparar en algun lugar. Pol. Paść, na niekierym miejscu. Vng. Nefelkész. Ang. To feed in some place.] Col. lib. 6. cap. 5. In ea loca perducendi sunt, quibus nullum impatum pecus.

Impatiens, ut, ad. t. Impatiens, inobediens. Festus. [V. Egerditi.] Impatiens, ut, ad. t. Impavi, impatum, in loco aliquo pasco. [Vng. Vahol. Ger. Vngleich. Gall. Pariter dedit in eo quod dedit. Ital. Parere in qualche luogo. Ger. Sa emt erit morden. Hisp. Aparar en algun lugar. Pol. Paść, na niekierym miejscu. Vng. Nefelkész. Ang. To feed in some place.] Col. lib. 6. cap. 5. In ea loca perducendi sunt, quibus nullum impatum pecus.

Impatiens, ut, ad. t. Impatiens, inobediens. Festus. [V. Egerditi.] Impatiens, ut, ad. t. Impavi, impatum, in loco aliquo pasco. [Vng. Vahol. Ger. Vngleich. Gall. Pariter dedit in eo quod dedit. Ital. Parere in qualche luogo. Ger. Sa emt erit morden. Hisp. Aparar en algun lugar. Pol. Paść, na niekierym miejscu. Vng. Nefelkész. Ang. To feed in some place.] Col. lib. 6. cap. 5. In ea loca perducendi sunt, quibus nullum impatum pecus.

Impatiens, ut, ad. t. Impatiens, inobediens. Festus. [V. Egerditi.] Impatiens, ut, ad. t. Impavi, impatum, in loco aliquo pasco. [Vng. Vahol. Ger. Vngleich. Gall. Pariter dedit in eo quod dedit. Ital. Parere in qualche luogo. Ger. Sa emt erit morden. Hisp. Aparar en algun lugar. Pol. Paść, na niekierym miejscu. Vng. Nefelkész. Ang. To feed in some place.] Col. lib. 6. cap. 5. In ea loca perducendi sunt, quibus nullum impatum pecus.

Impatiens, ut, ad. t. Impatiens, inobediens. Festus. [V. Egerditi.] Impatiens, ut, ad. t. Impavi, impatum, in loco aliquo pasco. [Vng. Vahol. Ger. Vngleich. Gall. Pariter dedit in eo quod dedit. Ital. Parere in qualche luogo. Ger. Sa emt erit morden. Hisp. Aparar en algun lugar. Pol. Paść, na niekierym miejscu. Vng. Nefelkész. Ang. To feed in some place.] Col. lib. 6. cap. 5. In ea loca perducendi sunt, quibus nullum impatum pecus.

Impatiens, ut, ad. t. Impatiens, inobediens. Festus. [V. Egerditi.] Impatiens, ut, ad. t. Impavi, impatum, in loco aliquo pasco. [Vng. Vahol. Ger. Vngleich. Gall. Pariter dedit in eo quod dedit. Ital. Parere in qualche luogo. Ger. Sa emt erit morden. Hisp. Aparar en algun lugar. Pol. Paść, na niekierym miejscu. Vng. Nefelkész. Ang. To feed in some place.] Col. lib. 6. cap. 5. In ea loca perducendi sunt, quibus nullum impatum pecus.

meris. Ang. Boldly, without fear. Liv. 2. 9. bel. Mac. Et paulo impavide exhausto, haud ita multo post exspiravit.

Impeccabilis, humanis à peccato. [Vng. Vngleich. Gall. Qui ne peche point. Ital. Che non pecca. Ger. Unschuldig oder unsündlich. Hisp. Lo que no peca. Pol. Nie grzeszy. Vng. Vngleich. Ang. That faultless no way. Gall. 17. ca. 19. la. est plerūq. Impeccabilis, vitāq. vivet tranquillissimā.]

Impedio, ut, ad. t. q. Est implicare, involvere, ac proprie de pedibus dicitur: quāquā ad alia etiā transferunt. [Vng. Vngleich. Gall. Empêcher. Ger. Die fess verwickeln, verwirren, verwickeln. Ital. Impedire. Hisp. Empedir. Pol. Nie pozwolić, przeszkodzić, zakłócić. Vng. Kihely, (szag) meg bántani. Ang. To hinder, to cumber, to incumber.] Terent. in And. Terentio impediāt curā, quē meū animū dixerat trahere. Ibi dicitur: me tuis dōtilis Misertum impediūt esse. Plaut. in Aulul. sed dā alios seivat, se impediūt. Cic. 4. Ver. Sin illud dices, telleradi voluntate ac lege recessisse ipse te impediēs, ipse tu ma detractione implicabere. Impediēs aliquando accipitur pro conspiciare, torquere, polluere. Plautus in Amphit. Qui domi uxore meam impudicā impediūt: per quā res ite. laurū stupri. Impediēs, oblatere, nequid fiat impediēs est. Cicero de Senect. Hac ignitur sui licet sentias, acc. atas impediūt, quāvis & exieratū resum. & in prius qui calen. In ludia tenemus usq. ad ultimū tempus sententiā. Caesar 2. bell. Gall. Quōd facilis finitūm orē equitatum si pcedendi causa ad eos venisset, impediēt. Cicero ad Attic. lib. 2. Et te mecum conjungeres prius, quā Caesar auturum impediēt, aut me abis te excludere possit. Hinc: Impediēs, participiū. A quo Impeditus, nocet, offendet, nocet. [Vng. Vngleich. Gall. Empêcher, impeller. Ital. Impedire. Ger. Verhindern, verwickeln. Hisp. Empedir. Pol. Zakłócić, przeszkodzić, wstrzymać. Vng. Akadály, meg bántat. Ang. Hindrance, impediment.] ut, impediētissima Syria, Caes. 1. bel. Gall. Impediētissima, Liv. 4. bel. Pun.

Impeditio, onis, f. Prohibitio, occupatio, detentio. [Vng. Vngleich. Gall. Empêchement. Ital. Impedimento. Ger. Verhindern. Hisp. Empacho. Pol. Zakłócenie. Vng. Meg bántás, meg gátoltság. Ang. A hindrance, a letting.] Cicero. 1. de Divinat. Vergetent animus in formis, libereq. sensibus, ab omni impediētiorarum, recente & pene mortuo corpore.

Impediēt, ut, ad. t. Obstat. [Vng. Vngleich. Gall. Empêcher, impeller. Ital. Impedire. Ger. Verhindern. Hisp. Empacho. Pol. Zakłócić, przeszkodzić, wstrzymać. Vng. Akadály, meg bántat. Ang. Hindrance, impediment.] ut, impediētissima Syria, Caes. 1. bel. Gall. Impediētissima, Liv. 4. bel. Pun.

Impediēt, ut, ad. t. Obstat. [Vng. Vngleich. Gall. Empêcher, impeller. Ital. Impedire. Ger. Verhindern. Hisp. Empacho. Pol. Zakłócić, przeszkodzić, wstrzymać. Vng. Akadály, meg bántat. Ang. Hindrance, impediment.] ut, impediētissima Syria, Caes. 1. bel. Gall. Impediētissima, Liv. 4. bel. Pun.

Impediēt, ut, ad. t. Obstat. [Vng. Vngleich. Gall. Empêcher, impeller. Ital. Impedire. Ger. Verhindern. Hisp. Empacho. Pol. Zakłócić, przeszkodzić, wstrzymać. Vng. Akadály, meg bántat. Ang. Hindrance, impediment.] ut, impediētissima Syria, Caes. 1. bel. Gall. Impediētissima, Liv. 4. bel. Pun.

Impediēt, ut, ad. t. Obstat. [Vng. Vngleich. Gall. Empêcher, impeller. Ital. Impedire. Ger. Verhindern. Hisp. Empacho. Pol. Zakłócić, przeszkodzić, wstrzymać. Vng. Akadály, meg bántat. Ang. Hindrance, impediment.] ut, impediētissima Syria, Caes. 1. bel. Gall. Impediētissima, Liv. 4. bel. Pun.

Impediēt, ut, ad. t. Obstat. [Vng. Vngleich. Gall. Empêcher, impeller. Ital. Impedire. Ger. Verhindern. Hisp. Empacho. Pol. Zakłócić, przeszkodzić, wstrzymać. Vng. Akadály, meg bántat. Ang. Hindrance, impediment.] ut, impediētissima Syria, Caes. 1. bel. Gall. Impediētissima, Liv. 4. bel. Pun.

Impediēt, ut, ad. t. Obstat. [Vng. Vngleich. Gall. Empêcher, impeller. Ital. Impedire. Ger. Verhindern. Hisp. Empacho. Pol. Zakłócić, przeszkodzić, wstrzymać. Vng. Akadály, meg bántat. Ang. Hindrance, impediment.] ut, impediētissima Syria, Caes. 1. bel. Gall. Impediētissima, Liv. 4. bel. Pun.

Impediēt, ut, ad. t. Obstat. [Vng. Vngleich. Gall. Empêcher, impeller. Ital. Impedire. Ger. Verhindern. Hisp. Empacho. Pol. Zakłócić, przeszkodzić, wstrzymać. Vng. Akadály, meg bántat. Ang. Hindrance, impediment.] ut, impediētissima Syria, Caes. 1. bel. Gall. Impediētissima, Liv. 4. bel. Pun.

Impediēt, ut, ad. t. Obstat. [Vng. Vngleich. Gall. Empêcher, impeller. Ital. Impedire. Ger. Verhindern. Hisp. Empacho. Pol. Zakłócić, przeszkodzić, wstrzymać. Vng. Akadály, meg bántat. Ang. Hindrance, impediment.] ut, impediētissima Syria, Caes. 1. bel. Gall. Impediētissima, Liv. 4. bel. Pun.

Vertical text in the right margin, likely a gloss or continuation of the main text.

hic vocum constructionem, sed significationem docendam suscepimus.

Imperterritus, a, um, Qui nulla re terretur. [Imperterritus, a, um, qui nulla re terretur.] Gall. Qui n' est point effrayé. Ital. Che non ha paura di cosa alcuna. Ger. Unerschrocken; unerschrocken; unerschrocken. Hisp. No espantado. Pol. Nie obstraszony, nie straszliwy. Vng. Elretentetlen, bátor, merész. Ang. Without fear or dread. Virgil. 10. Aeneid. manet imperterritus ille. Imperterritus equum impel lebat, Silius lib. 7.

Impertio, is, act. q. Participem facio, tribuo, divido, partior, communico. [Impertio, is, act. q. Participem facio, tribuo, divido, partior, communico.] Gall. Partager, impartir, partager. Ital. Partire, impartire, far partecipe. Ger. Mittheilen; theil thun. Hisp. Partir a dar parte. Pol. Udzielić, rozdać. Vng. Közlés, közlök, közlök. Ang. To give part of some thing to another. Cic. de Orat. 2. Ette exorabo profectū, ut mihi quoq; tuæ suavitatis aliquid impertias. Idem in Catilinā: Deinde collegæ meo laus impertitur. Terent. Eunucho: Plurima salute Parmenonē suū impertit Gnato. Legitur & impertitor deponēs. Cic. pro lege Manliā: Atq; ut omnes intelligat, me Lucullo tantū impertiri laudis, quantum viro forti debeatur. Idē pro Archia: Multa gratitudō civitatem in Græcia homines impertiebantur.

Impertitus, a, um, p. s. f. significatione. [Vng. Közlés.] Sueton. in Claudio, c. 4. Nec dubium est quin post hæc Augustus constituerit & reliquerit eum nullo præter auguralis sacerdoti honore impertitus, etc.

Imperturbatus, adjectivum. [Imperturbatus, adjectivum.] Gall. Qui n' est point troublé, sans perturbation. Ital. Non perturbato, chiaro. Ger. Untrübt; oder untrübt. Hisp. No turbado, claro. Pol. Nie rozkośny. Vng. Fél háborodhatatlan. Ang. That is not troubled. Contrarium est Turbato. Plin. lib. 2. cap. 23. Imperturbata lux. Ore imperturbato bibere venenum, Ovid. in Ibin.

Impervius, a, um, ut Amnis impervius: id est, non vadofus. [Impervius, a, um, ut Amnis impervius: id est, non vadofus.] Gall. Qui n' est point vadofus, sans vadofus. Ital. Non vadofus, chiaro. Ger. Untrübt; oder untrübt. Hisp. No turbado, claro. Pol. Nie rozkośny. Vng. Fél háborodhatatlan. Ang. That is not troubled. Contrarium est Turbato. Plin. lib. 2. cap. 23. Imperturbata lux. Ore imperturbato bibere venenum, Ovid. in Ibin.

Impetio, is, ere, In latam segetem pacendi gratia immittere, inquit Festus. [Vng. Vétő.]

Impetis, us, Vide Impetus in IMPETU.

Impetigo, nis, trita syllaba producta, f. t. [Impetigo, nis, trita syllaba producta, f. t.] Gall. Galle ou gale, ou son volage. Ital. Volaticca. Ger. Die böse spitige raub. Hisp. El empete. Pol. Złoty. Vng. Szepes. Ang. A ring worm running with a dry scabbe and it thins in any part of the body. Fædatio cutis, serpens cum pruritu, quā alii scabiē liccā, asperā & prominentē intelligunt: alii morbū similem scabiē squamosam, corpusq; dehonēstā. Ab impetu nomē deductū. Serenus: Si uerō vitii est, quod dicitur ab impete nomen. Hoc matutina poteris cohibere saliva. Et apud Col. lib. 3. scribitur, quod impetigines, & scabies aceto & alumine desiccantur in equia. Plin. lib. 13. cap. 7. Hyberna caprificas in aceto cocta & trita impetigines tollit. Impetiginis species sunt quatuor, quas vide apud Celsum lib. 3. Olim etiā pro codē dicebatur impetix, teste Festo. Itē petigo: quod vicina petat, scilicet summa cute diffundēs. Lucil. li. 10. ut citat Non. Illavies, scabies oculos hinc, deniq; petigo Consecundere.

Impeto, tis, pen. cor. Invado, adior, irruo, peto. [Impeto, tis, pen. cor. Invado, adior, irruo, peto.] Gall. Empirer, assalter, violer. Ital. Assaltare. Ger. Anfallen; mit gewalt angreifen. Hisp. Arremeter acometiendo. Pol. Onalćem upadac. Vng. Rá rohanok. Ang. To invade, assault, or take upon. Varr. 3. de Re rust. cap. 16. Itaq; impetentes a se eiciūt fucos, quod hi, etc. Apul. Iurgit me oppidō impetens.

Impetūs, us, m. q. Vis, vel violenta invasio. [Impetūs, us, m. q. Vis, vel violenta invasio.] Gall. Impetuosité, véhémence, effort, effort, etc. Ital. Empiro, assalto, violenza. Ger. Anfallung; angriff; mätent. Bel. Attoop. Hisp. Arredatamiento, acometimiento, impeto. Pol. Wpadanie, wtarczenie, wtarcie na wroga. Vng. Rohantás, erőszak. Ang. Invasion, assault. Plin. de vir. Illu lib. Quō Tarquinius in urbe restituerē tēret, & primo impetu lanculū cepisset. Lucet. lib. 1. Quamlibet in partē turdunt res antē, ruitiq; impetibus crebris. Legimus etiā impete ab antiquo nomine impet, quod nunc nō est in usu. Stat. 7. Thebaid. Transiliūt campos, antigamq; impete vasto Corruptiunt. Plaut. in Amphit. quis iam vasto impete has foreis toto convulsit cardine?

Impetuosus, a, um, Qui magno fertur impetu. [Impetuosus, a, um, Qui magno fertur impetu.] Gall. Impetueux. Ital. Impetuoso. Ger. Wagemutig; gäh. Hisp. Cosa muy arrebatada. Pol. Wicromy. Vng. Rohantó, erőszakos. Ang. That hath a great force with it. Plin. li. 33. ca. 101. Impetuosus animus.

Impetratus, a, um, Qui est stabilis, quasi in petra fixus. [Impetratus, a, um, Qui est stabilis, quasi in petra fixus.] Gall. Impetratus. Ital. Impetrato. Ger. Beständig; gäh. Hisp. Cosa muy arrebatada. Pol. Wicromy. Vng. Rohantó, erőszakos. Ang. That hath a great force with it. Plin. li. 33. ca. 101. Impetuosus animus.

Impetro, as, pen. corr. Obtineo, aspero: ex in, & patto: unde &

Perpetro, pro perficio. [Impetro, as, pen. corr. Obtineo, aspero: ex in, & patto: unde & Perpetro, pro perficio.] Gall. Impetrer, obtenir. Ital. Impetrare, ottenere. Ger. Erwerben; erlangen. Bel. Beterogem. Hisp. Alcanzar algo por ruegos. Pol. Wpraszać, przymusić. Vng. Megnyerem. Ang. To obtain by request. Plaut. in Curcul. neq; quicquā quco Acqui boniq; ab eo impetrare. Terent. in Hecyr. Videndū est ne minus proprie itā hanc impetrē qd possim aut ne faciā plus, quod post minus me fecisse satius sit. Impetratio, onis, verbale, f. t. [Impetratio, onis, verbale, f. t.] Gall. Impetration. Ital. Impetratione. Ger. Erwerbungs; erlangung. Hisp. Alcanzamiento. Pol. Wpraszenie, przymuszenie. Vng. Megnyerés. Ang. An obtaining by request. Cic. ad Att. lib. 11. illud molestius, istas impetrationes nostras nihil valere.

Impetrabilis, bile, passivē. Quod faciliē potest impetrari. [Impetrabilis, bile, passivē. Quod faciliē potest impetrari.] Gall. Qui aisement se peut impetrer. Ital. Che facilmente se può impetrare. Ger. Das gut zu erwerben oder zu erlangen ist. Hisp. Cosa que se puede alcanzar. Pol. Łatwo do wpraszenia, otrzymania. Vng. Megnyerhető. Ang. That is easily obtained by request. Liv. 6. bel. Maced. Itaq; praxistis a Philippo qui spem impetrabilis veniē ostendebant, etc. Idem: Omnia & impetrabilia & tuta. Aliquando activē accipitur pro eo qui faciliē impetrat. Plaut. in Mostel. Nō potuit venire orator magis ad me impetrabilis. Idē in Merc. Impetrabilior, qui vivat, nullus est dico.

Impetratio, pro impetro veteres dixerē. [Vng. Megnyerem.] Plaut. in Aulul. Et illuc confido a fratre me impetrare.

Impexusa, um, Nō peius, ut, B. uba impex. [Impexusa, um, Nō peius, ut, B. uba impex.] Gall. Qui n' est point peigné, n' accablé. Ital. Non peignato. Germ. Ungekämmt. Hisp. Cosa no peinada o no rala. Pol. Nie przczesany. Vng. Szerkecs, csipetlen, fin szitlen. Ang. Uncombed. Virg. 3. Geor. Stiusq; impexis induit horrida barbis. Antiquitas tristicā & impexa: id est, inculca, apud Tacit. in Dial. de Orat. Comæ impexæ, Ovid. 3. Fastorum.

Impico, as, are, Pice illino. [Impico, as, are, Pice illino.] Gall. Empicor, enlainez, enlainez de pain. Ital. Vngere di pice. Ger. Bepich. Hisp. Empicar, arrear. Pol. Obmalcam. Vng. Megszarokozom, fanyalkal bekenyem. Ang. To cover or cover with pitch. Col. lib. 11. cap. 23. De ita cu quā recensissimū addito mullum in amphoram no vana, eamq; oblitio, & impicato diligenter, ne quicquā aqua introire possit.

Impiger, pen. cor. Alacer, strenuus, assiduum, diligens. [Impiger, pen. cor. Alacer, strenuus, assiduum, diligens.] Gall. Qui n' est point paresseux. Ital. Diligente, sollecito. Ger. Hartig; vntig; flüchtig; vntig; drosfen. Bel. Necepsa. Hisp. No pereoso, diligente. Pol. Warkly, nie gwałowy. Vng. Gyors; szoros. Ang. Quick; diligent; nybble. Tibul. Impiger Aeneas volitant; frater amoris. Cicero: Quis est tam impiger in scribendo, quā ego? Horat. 1. Epist. Impiger extremos currit mercator ad idos. Cic. pro Font. Vitum ad labores belli impigram, ad p. icula fortem.

Impigere, adverb. Diligenter. [Impigere, adverb. Diligenter.] Gall. Sans paresse, diligemment. Ital. Diligentemente, velocemente. Ger. Hartig; vntig; drosfen; flüchtig; vntig; drosfen. Hisp. No pereoso, diligente. Pol. Warkly, nie gwałowy. Vng. Gyors; szoros. Ang. Quick; diligent; nybble. Tibul. Impiger Aeneas volitant; frater amoris. Cicero: Quis est tam impiger in scribendo, quā ego? Horat. 1. Epist. Impiger extremos currit mercator ad idos. Cic. pro Font. Vitum ad labores belli impigram, ad p. icula fortem.

Impigris, atis, f. t. Pro impigritia. [Impigris, atis, f. t. Pro impigritia.] Gall. Diligence à faire, quelque chose. Ital. Diligente, sollecitudine. Ger. Hartig; vntig; drosfen; flüchtig; vntig; drosfen. Hisp. No pereoso, diligente. Pol. Warkly, nie gwałowy. Vng. Gyors; szoros. Ang. Quick; diligent; nybble. Cicero lib. 3. de Repub. ut citat Nonius: Nonquam viti fortissimi fortitudinis, impigras, patientie.

Impilia, leguntur apud Vlpianum in L. 25. De iur. & argenti opino pro fasciolaribus quibus mulierum crines alligantur, quasi ad pilos pertinentes: fasciæ, inquit, eturales pedalesq; & impilia vestis loco sunt quia partem corporis vestiant. Varr. testā hanc fasciolarum appellat.

Impingo, gis, impigi, impactū, s. t. Et in, & pāgo, significat impello, & illudo. [Impingo, gis, impigi, impactū, s. t. Et in, & pāgo, significat impello, & illudo.] Gall. Qui n' est point paresseux. Ital. Diligente, sollecito. Ger. Hartig; vntig; drosfen; flüchtig; vntig; drosfen. Hisp. No pereoso, diligente. Pol. Warkly, nie gwałowy. Vng. Gyors; szoros. Ang. Quick; diligent; nybble. Tibul. Impiger Aeneas volitant; frater amoris. Cicero: Quis est tam impiger in scribendo, quā ego? Horat. 1. Epist. Impiger extremos currit mercator ad idos. Cic. pro Font. Vitum ad labores belli impigram, ad p. icula fortem.

Impinguo, guas, act. p. Pingue facio, sagino. [Impinguo, guas, act. p. Pingue facio, sagino.] Gall. Engraisser. Ital. Impinguare. Ger. Dün machē. Hisp. Engordar o engrassar. Pol. Naćlić. Vng. Megszalalem, megkörülni. Ang. To make fatter. Vide Impinguatus.

guarus participium, idem significans quod pinguis factus.
Impiūs, a, um, Sceleratus, nefarius, & precipue qui de Deo, patriæ, aut patribus male meretur. [שׂוֹנֵאִים] *isib belqha* Gal. Meschant, fani religioſi. Ital. *Empio, scelerato, crudelē*. Germ. *Widergottig*. Bel. *Odioso*. Hisp. *Malo, impio y sin piedad*. Pol. *Niebezpie*. Vng. *Ustulca, istentlen*. Ang. *Wicked, ungodly, naughty*. Terent. in Eunucho: Vbi ego illum scelerosum misera, atq; impium inveniam? Cicero in Pison. Me fugerat, decorum immortalium has esse in impios & consecratos pœnas certissimas constitutas. Gens impia. Virg. 2. Georg. Domus impia, Ovid. s. Metamorphos. & impia herba es est quam Officinæ & Herbariorum vulgus *Chorilocolum* appellant, aîm. Ita dicta, sive quod furculos habeat capitatos, sive ex quibus nascuntur, ramulis altius insurgentes, atque ita videantur liberi sese supra parentes effere: sive quod à nullo animalium attingatur. Auctor Plin. lib. 24. cap. 19.
Impiē, Sceleratē, nefariē: & propriē quando quis de Deo, patriæ, aut de parentibus male meretur, aut verò de iis qui parentum loco sunt. [שׂוֹנֵאִים] *isib belqha* Gal. *Impiement, contre l'honneur de Dieu, cruellement*. Ital. *Empiamente, crudelmente*. Ger. *Gottlosig, schandlich*. Hisp. *No religiosamente, crudelmente*. Pol. *Niebezpie*. Vng. *Ustulca, istentlen*. Ang. *Wickedly, ungodly*. Cic. 5. Tuscul. Vituperare quisquam, inquam, vitæ parentem, & hoc patricio se inquinare audeat, & tam impiē ingratum esse, ut eam accuset quam veteri deberet, etiam si minus percipere possit? Idem 2. de Natur. Quæ qui videat nō solum indoctē, sed etiam impiē faciat, si deos esse neget.
Impiētās, atq; s. t. Scelus, iniustitia adversus Deum, parentē, & amicos. [שׂוֹנֵאִים] *isib belqha* Gal. *Impiētā, crudelitā*. Ger. *Gottlosig, vortrottat*. Bel. *Gottlosig*. Hisp. *La herejia contraria de religio*. Pol. *Niebezpie*. Vng. *Ustulca, istentlen*. Ang. *Wickedness, impiety*. Cic. 1. de Finib. Esti verò impietas molita quispian est, quamvis occultē seceat, nunquam tamen confidet, id fore semper occultum. Idem 4. de Finib. Sed nihil est quod tam miseris faciat, quam impietas & scelus.
Impiō, as, act. p. Contaminare, scelere polluo. [שׂוֹנֵאִים] *isib belqha* Gal. *Souiller de mes fait*. Ital. *Contaminare, violare*. Ger. *Verfälscht*. Sicut vbi dicitur *verfälscht*. Hisp. *Enfajado por malicias*. Pol. *Zepsia*. Vng. *Ustulca, istentlen*. Ang. *Wicked*. Cic. 1. de Nat. Quæ qui videat nō solum indoctē, sed etiam impiē faciat, si deos esse neget.
Impiūs, m. l. Sceleratus, inquit Pectus. [שׂוֹנֵאִים] *isib belqha* Gal. *Souiller de mes fait*. Ital. *Contaminato de scelerato*. Ger. *Lasterhaftig*. mit Sünden beledt. Hisp. *Enfajado por malicias*. Pol. *Zepsia*. Vng. *Ustulca, istentlen*. Ang. *Wicked*. Cic. 1. de Nat. Quæ qui videat nō solum indoctē, sed etiam impiē faciat, si deos esse neget.
Implacabilis, & implacabile, om. t. Qui placari non potest: huic opponitur Placabilis. [שׂוֹנֵאִים] *isib belqha* Gal. *Quæ non potest placari*. Ger. *Unversämlich*. Hisp. *Cosa que no se puede aplacar*. Pol. *Nie wól apacy*. Vng. *Ustulca, istentlen*. Ang. *That not be appeas'd*. Cic. ad Qu. Frat. Nam si implacabiles iracundia sunt, summa est acerbitas: sin autem exorabiles, summa est levitas. Idem in Pisonē: Si aspemaretur amicitiam meam, seseq; mihi implacabilem, inexcipiabilemq; præberet, tamen ei, quum tantas res gessisset, gesseretq; quotidie, non amicus esse non posset. Ovid. 3. de Pont. Eleg. 3: Effice sit nobis non implacabilis ira. Inde:
Implacabiliter, adverb. [שׂוֹנֵאִים] *isib belqha* Gal. *Obstinément, implacablement*. Ital. *Obstinatamente, implacabilmente*. Ger. *Unversämlich*. Hisp. *Confirmadamente en mal, implacablemente*. Pol. *Nie wól apacy*. Vng. *Ustulca, istentlen*. Ang. *Obstinately*. Tacit. li. 1: Scaurum, cui implacabilis irascebatur, silentio transmittit.
Implacatus, a, um, Non placatus: [שׂוֹנֵאִים] *isib belqha* Gal. *Non appeis, qui n' est pas content*. Ital. *Non placato*. Ger. *Unversämlich*. Hisp. *No aplacado*. Pol. *Nie wól apacy*. Vng. *Ustulca, istentlen*. Ang. *Not appeas'd*. Cic. 2. de Natur. deor. Hinc addit nervos, à quibus animus continentur, eorumq; implicationem corpore toto pertinentem. Idem pro Scil. Aut qui propter implicationem rei familiaris communi incendio maluit, quum suo desagrare.
Implacatus, m. l. Scelus, inquit Pectus. [שׂוֹנֵאִים] *isib belqha* Gal. *Souiller de mes fait*. Ital. *Contaminato de scelerato*. Ger. *Lasterhaftig*. mit Sünden beledt. Hisp. *Enfajado por malicias*. Pol. *Zepsia*. Vng. *Ustulca, istentlen*. Ang. *Wicked*. Cic. 1. de Nat. Quæ qui videat nō solum indoctē, sed etiam impiē faciat, si deos esse neget.
Implacatus, a, um, Inquietus, non placidus: [שׂוֹנֵאִים] *isib belqha* Gal. *Mal placant & mal gracieux*. Ital. *Inquiete*. Ger. *Unruhig*. Hisp. *Cosa no assisgada ni plaziante*. Pol. *Nie spokony*. Vng. *Ustulca, istentlen*. Ang. *Unpleasant, no wól pleas'd*. Cic. 1. de Nat. Quæ qui videat nō solum indoctē, sed etiam impiē faciat, si deos esse neget.

Implano, as, pen. cor. act. p. Decipio. [שׂוֹנֵאִים] *isib belqha* Gal. *Implano*. Ital. *Ingannare*. Ger. *Betrügen*. Hisp. *Engañar*. Pol. *Okłamać*. Vng. *Megszólom*. Ang. *To deceive*. Cypranus. Siquis (inquit) putat se aliquid esse, quum non sit, seipsum implanat. Minime est Latinum verbum.
Implātor, pro impostore, qui Græcè *μακροδ* dicitur. [שׂוֹנֵאִים] *isib belqha* Gal. *Implator*. Ital. *Ingannatore*. Ger. *Betrüger*. Hisp. *Engañador*. Pol. *Okłamacz*. Vng. *Megszóló*. Ang. *Deceiver*. Cic. 4. Acad. de quibus rebus volumina impleta sunt, nō à nostris solum, sed etiam à Chrysippo. & implere intentionem sive petitionem iuriscōsulū dicunt, pro id quod intenditur probare, ac planum facere, itemq; implere exceptionem. L. penult. de except. rei iud. l. 19. D. de except. l. 21. C. de rei vend. Dicitur & implere precat pro id quod positum est probate. L. j. l. 23. C. de probat. l. 3. C. de non num. pec. & implere suum officium, est quod barbari dicunt *Facere suum debitum*. Plin. in Epist. Vereor enim ne aut excessisse, aut nō implese officii mei partes videar. & implere etiam dicunt brutæ animantes, quum adhibito admittuntio sexu concipiunt. Plin. lib. 14. cap. 63: Canes implentur uocito. Colum. lib. 7: Ita; quinquennis parum habetur idoneus feminis implendis.
Implexus, involutus, innoxus. [שׂוֹנֵאִים] *isib belqha* Gal. *Implexus*. Ital. *Involuto, intricato*. Ger. *Engewickelt*. Hisp. *Involuto*. Pol. *Wpleciony*. Vng. *Egyben köteztém*. Ang. *Wreppled together*. Plin. lib. 33. cap. 1: Est quidem apud eundem Homerum, virotum cinnibus aurium implexum: idem nō an prior usus à feminis coepit. Virg. 4. Georg. Czuleos implex cinnibus angues Eumenides.
Impleo, as, pen. cor. act. p. Involvo vel innecto, impedio, utro. [שׂוֹנֵאִים] *isib belqha* Gal. *Impleo*. Ital. *Involvo, intrinquo*. Ger. *Umwickeln*. Hisp. *Embolar*. Pol. *Wpleciony*. Vng. *Egyben köteztém*. Ang. *Wreppled together*. Cic. 1. Offic. Quæ quatuor, quæquam inter se colligata & implicata sunt, tamē ex singulis certa officiorū genera nascuntur. Idem in Pisonem: Quod autem, quæ criminibus infinitis implicata est? & implicari modo, detineri. Liv. 3. ab Vibe: intra castra quies necessaria morbo implicatum exercitum tenuit. & implicari, & confundi multos officios, Cic. 1. Acad. Nullis occupationibus implicatus Deus, Cic. 1. de Natura deorum. Multe tribus religionibus implicari, Cic. pro domo sua. & implicare caput hoc est, ornare. Plaut. Pœnulo: implicat ad speculum caput.
Impletus, particip. Ovid. 3. Fast. Procius accedunt Charites, nec suntq; coronas, Sertaq; coelestes implicatus comas.
Impletus, as, re, sicq. [שׂוֹנֵאִים] *isib belqha* Gal. *Impletus*. Ital. *Involuto, intricato*. Ger. *Umwickelt*. Hisp. *Embolar*. Pol. *Wpleciony*. Vng. *Egyben köteztém*. Ang. *Wreppled together*. Cic. 2. de Natur. deor. Hinc addit nervos, à quibus animus continentur, eorumq; implicationem corpore toto pertinentem. Idem pro Scil. Aut qui propter implicationem rei familiaris communi incendio maluit, quum suo desagrare.
Impletus, m. l. Scelus, inquit Pectus. [שׂוֹנֵאִים] *isib belqha* Gal. *Souiller de mes fait*. Ital. *Contaminato de scelerato*. Ger. *Lasterhaftig*. mit Sünden beledt. Hisp. *Enfajado por malicias*. Pol. *Zepsia*. Vng. *Ustulca, istentlen*. Ang. *Wicked*. Cic. 1. de Nat. Quæ qui videat nō solum indoctē, sed etiam impiē faciat, si deos esse neget.
Impletus, adverb. Perplexē, latetē, involutē: cuius antithesis est Expedite. [שׂוֹנֵאִים] *isib belqha* Gal. *Impletus*. Ital. *Involuto, intricato*. Ger. *Umwickelt*. Hisp. *Embolar*. Pol. *Wpleciony*. Vng. *Egyben köteztém*. Ang. *Wreppled together*. Cic. 2. de Natur. deor. Hinc addit nervos, à quibus animus continentur, eorumq; implicationem corpore toto pertinentem. Idem pro Scil. Aut qui propter implicationem rei familiaris communi incendio maluit, quum suo desagrare.
Imploro, as, pen. prod. act. p. Inuoco, auxilium & opem ab-

eius peto. [IM]P karawu ibiryal puz zahak. *impetrare*. Gal. Demander aide en pleurant. Ital. Inuocare, dimandare aiuto. Germ. Anrufen mit weinen. Bel. Nulp begeren / aento epen. Hisp. Rogar comoorando mucho, o con instancia demandar ayuda. Pol. Naczez wzywam. Vng. Segyifrohimem. Ang. To call for aide and help, to beseech much tears. Terent. in Adelph. Illec fidem nuc postquam implorat Demea. Plin. in Epist. Legati rufus induci, iterum me jam praesentem aduocatum postulauerunt, implorantes fidem meam, quam essent contra Massam Bebinum expectari. Cic. 7. Verr. Vosque etiam atque etiam imploro & appello sanctissimae deae, quae, &c.

Imploratio, onis, f. Inuocatio, auxilii petitio. [IM]P schar. *imploratio*. Gal. Imploration, priere, requete. Ital. Chiedere / dimandare aiuto, supplication. Germ. Anrufen. Hisp. Aquei ruego comoorando. Vn. Segyifrohimem. Ang. To call for aide and help, to beseech much tears. Terent. in Adelph. Illec fidem nuc postquam implorat Demea. Plin. in Epist. Legati rufus induci, iterum me jam praesentem aduocatum postulauerunt, implorantes fidem meam, quam essent contra Massam Bebinum expectari. Cic. 7. Verr. Vosque etiam atque etiam imploro & appello sanctissimae deae, quae, &c.

Implumis, & hoc e, penult. prod. om. t. Quod plumis caret. [IM]P schar. *implumis*. Gal. Qui est sans plume. Ital. Senza piume. Germ. Dagefachte / ohne Federn. Hisp. Sin plumas, desplumado. Polon. Nie pierzylony. Vng. Kappaf megietlen, paberlen. Ang. Without feathers. Plin. lib. 8. cap. 53. Lepus omnium praedae naicens, solus, praeter dasypodem, superferat, aliud educans, aliud in utero, pilis vestitus, aliud implume, aliud inchoatum gerens pariter. Et lib. 10. cap. 3. Halilaeus tantum implumes etiamnum pullos suos percuciens, &c.

Impluio, is, pluui, vel impluui, pluui, ere, Super aliquid plueret. [IM]P schar. *impluio*. Gal. Pluuiat dedans. Ital. Piuere sopra qualche cosa, strapiuere. Germ. Regen tagen / auf etw. as regnen. Hisp. Llover sobre algo. Pol. Ze dy dy kapam. Vng. Rad esem. Ang. To raine through or into. Plaut. in Mostel. Quum impluit ceteris, ne impluat mihi. Col. lib. 2. cap. 9. Tremellius quidem asseuerat, prius quam impluerit, ab avibus aut formicis fara edi, ubi aethivis ferentibus ager aret.

Impluuius, a, um, Pluvia madefactus. [IM]P schar. *impluuius*. Vng. Ujbeni megereteter.

Impluuium, vii, n. f. inquit Varro, est locus sub caelo in medio domus relictus, unde lumen deorsum caperent: ita dictus, quod eo implueret. [IM]P schar. *impluuium*. Gal. Un lieu ou petite court, entre les maisons ou tombent les eaux de la pluie. Ital. Tronate, luogo scoperto dove si raccogliono le acque piovane. Germ. Ein Tageloch / ein Hof in Haus / in welchem es regnet. Hisp. El patio de la casa. Polon. Okno wdachu, kotlina / mal / w domu / polskich, graba do ktorei se dyzka woda pada. Vng. Hely ahona azerdia, le fehyei hgye gyul. Ang. A place where it raineth in at. Festus: Impluuium, quod aqua impluit collecta de caelo. Terent. in Phorm. Monstra eyenerunt mihi: In troit in aedes ater alienus canis: anguis per impluuium decidit de regalis.

Impluuius, x, e, p. Vestis erat, qua sacerdotes per imbrem utebantur. [IM]P schar. *impluuius*. Vn. Kpoyey. Pluuiale nunc vulgo appellatur. Varro: Salium quoque sereno tempore pluuiua amictu fuisse criminabantur. Haec Sponantius. Alii tamen a colore hoc vestis genus dictu putant: nam impluuiatus color a Nonio dictus est, quem nos fuscum, live pullum vocamus.

Impluuius color, la est quem nos fuscum aut pullum dicimus. [IM]P schar. *impluuius*. Vn. Kpoyey. Inde dictus, teste Nonio, quasi sumato sillicio implutus. Vide Thylestum in libello De coloribus. Impluuiata vestis, dicitur ut vites impluuiata: id est, quatuor quadrata lateribus undiq. corpus ambiat, quae forma est impluuiorum in cavatibus. Verba Plauti sunt haec: Impluuiatam ut isthaec faciunt vestimentis nomina ut pluuium iaduta erat. Videtur enim significare a similitudine impluuii vestis nomen esse factum.

Impolitus, a, um, Rudis, nondum perpolitus. [IM]P schar. *impolitus*. Gal. Qui n'est point poli / gosse, laurd. Ital. Rozzo, goffo. Germ. Unausgebunzt / vnansbaltet / nicht wol aufgetretet. Bel. Dagefachte Hisp. Cosa no pelada o acicalada. Pol. Nie impolite many. Vng. Roz nem ekolitet. Ang. Not polished, rude, rough. Cic. de claus. Orat. Forma admodum impolita, atque rudis. Idem de Orat. Genus hominum rude, hebes, & impolitum. Idem pro rebus inchoatis & nondum perfectis, De Provinc. Conf. Impolitae veid rei & acerbae si erunt relictae, quanquam sint abscissa, tamen effereant sese aliquando, & ad reuocandū bellum reuifereant.

Impolitus, tiz, f. p. Quasi incuria, negligentia, socordia. [IM]P schar. *impolitus*. Gal. Negligence / paresse d'accomplir / o vnne qualche cosa. Ital. Rozzo, goffo, negligentia di adunare qualche cosa. Germ. Unadigeteit / unbesorgtheit oder saunteteit ein

ding zu seheren oder auf zu buhen. Hispan. La no elegancia, ni galania. Polon. Niedbal est, nie chodolito. Vngar. Tanysze röstsz, gondyfeleteny. Ang. Slough in trimming any thing. Geil. lib. 4. cap. 12: Siquis equus Romanus equum habere gracilentum, aut parum nitidum visus erat, impolitia notabatur. Impolitias facere dicebantur Censores, inquit Festus, quum equiti res abnegabant ob equum male curatum.

Impolitice, adverb. Ineleganter. [IM]P schar. *impolitice*. Gal. Sans politesse, laurdement, grossierement. Ital. Rusticamente, senza politezza, grossamente, laurdamente. Germ. Unzuchtlich. Hisp. No pelada o acicaladamente. Pol. Sypcznie, niechologo. Vng. Rozal, nem ekolitet. An. Wollant. pelobing. Cic. 1. de Orat. Quum sapissimè tibi Senatus breuiter impoliticeque diceati, maximis sit de rebus assensus, &c.

Impollutus, a, um, Purus, incorruptus. [IM]P schar. *impollutus*. Gal. Impollu, non polla ou souille. Ital. Non macchiato, non violato. Germ. Unbesetzt. Hisp. No sujo, ni manchado. Pol. Nie pomazony. Vn. Hiseza, f. brtele nekoli valo. Ang. Vndesled, not distuyred. J ut, Fides impolluta, Sil. lib. 12.

Impomenta, Quasi imponmenta, quae post cenam mensis imponcbant. Festus.

Impono, is, pen. prod. ast. t. Supra pono. [IM]P schar. *impono*. Gal. Mettre dessus ou dedans. Ital. Imporre, sopra porre. Germ. Aufsetzen / aufsteigen. Bel. Dysteta. Hispan. Poner en cima de otra cosa. Pol. Wkl adam. Vngar. Fel tezhem, red tezhem. Ang. To put in or upon. Virg. 1. Aen. molemque & montes insuper altos inposuit. Idem lib. 4. Vidit, thurs cremis quum dona imponeret aris. Imponere finem rei alicui, est idem quod finire vel absolueret. Virg. 7. Aen. finemque imponere curis. Interdum injungo. Terent. in And. Tibi pater me dedo, quidvis oneris impone, impera. Aliquando significat decipere. [IM]P schar. *impono*. Gal. Mettre dessus ou dedans. Ital. Imporre, sopra porre. Germ. Aufsetzen / aufsteigen. Bel. Dysteta. Hispan. Poner en cima de otra cosa. Pol. Wkl adam. Vngar. Fel tezhem, red tezhem. Ang. To put in or upon. Virg. 1. Aen. molemque & montes insuper altos inposuit. Idem lib. 4. Vidit, thurs cremis quum dona imponeret aris. Imponere finem rei alicui, est idem quod finire vel absolueret. Virg. 7. Aen. finemque imponere curis. Interdum injungo. Terent. in And. Tibi pater me dedo, quidvis oneris impone, impera. Aliquando significat decipere.

Impositus, penult. corr. particip. [IM]P schar. *impositus*. Gal. Imposé, mis dedans, pose dessus. Ital. Posto d'entro / di sopra, o d'infesso. Germ. Aufgesetzt / aufsteigt. Hisp. Puesto en cima otra cosa. Polon. Wkl adam. Vng. Fel tezhem, red tezhem, hele tezhem. An. Set, layed, or put on. Plin. lib. 15. cap. 30. Tyberi imposta iuxta novum lapidem Flaminia via. Clitelq. bovi sunt impostae, Cic. Att. lib. 3.

Impositus, huius impositus. m. q. Impositio. [IM]P schar. *impositio*. Gal. Posenent dessus. Ital. Porre di sopra. Ger. Aufsetzen. Hisp. Pollar en cima de alguna cosa. Polon. Wkl adam. Vngar. Red tezhem, hele tezhem. Ang. A putting or laying on. Plin. lib. 24. cap. 4. Vlcera commanducatu, impositaque efficacissimè sanari. Ex vetusto codice legitur, commanducato impositoque.

Impositus, o, f. t. Impositus. [IM]P schar. *impositus*. Gal. Posenent dessus. Ital. Porre di sopra. Ger. Aufsetzen. Hisp. Pollar en cima de alguna cosa. Polon. Wkl adam. Vngar. Red tezhem, hele tezhem. Ang. A putting or laying on. Plin. lib. 24. cap. 4. Vlcera commanducatu, impositaque efficacissimè sanari. Ex vetusto codice legitur, commanducato impositoque.

Impositus, uis, pen. prod. Adject. [IM]P schar. *impositus*. Gal. Posenent dessus. Ital. Porre di sopra. Ger. Aufsetzen. Hisp. Pollar en cima de alguna cosa. Polon. Wkl adam. Vngar. Red tezhem, hele tezhem. Ang. A putting or laying on. Plin. lib. 24. cap. 4. Vlcera commanducatu, impositaque efficacissimè sanari. Ex vetusto codice legitur, commanducato impositoque.

Impositus, uis, pen. prod. Adject. [IM]P schar. *impositus*. Gal. Posenent dessus. Ital. Porre di sopra. Ger. Aufsetzen. Hisp. Pollar en cima de alguna cosa. Polon. Wkl adam. Vngar. Red tezhem, hele tezhem. Ang. A putting or laying on. Plin. lib. 24. cap. 4. Vlcera commanducatu, impositaque efficacissimè sanari. Ex vetusto codice legitur, commanducato impositoque.

Impositus, uis, pen. prod. Adject. [IM]P schar. *impositus*. Gal. Posenent dessus. Ital. Porre di sopra. Ger. Aufsetzen. Hisp. Pollar en cima de alguna cosa. Polon. Wkl adam. Vngar. Red tezhem, hele tezhem. Ang. A putting or laying on. Plin. lib. 24. cap. 4. Vlcera commanducatu, impositaque efficacissimè sanari. Ex vetusto codice legitur, commanducato impositoque.

Impositus, uis, pen. prod. Adject. [IM]P schar. *impositus*. Gal. Posenent dessus. Ital. Porre di sopra. Ger. Aufsetzen. Hisp. Pollar en cima de alguna cosa. Polon. Wkl adam. Vngar. Red tezhem, hele tezhem. Ang. A putting or laying on. Plin. lib. 24. cap. 4. Vlcera commanducatu, impositaque efficacissimè sanari. Ex vetusto codice legitur, commanducato impositoque.

Impostura, s, f. p. Fraus, deceptio. [IM]P schar. *impostura*. Gal. Tromperie, abuz. Ital. Fraude, inganno. Ger. Betrugs / bescheit. Hisp. Engaño. Pol. Zdrada, oszokanie. Vng. Tsalárd / szalárd / szalárd / szalárd.

villosa. Ital. *Asprostrace*, *dir villana*. Ger. *Koffraspen* / *verruosen*.
 Bel. *Barraten*. Hispan. *Inimias*. Pol. *Zaryczam*. Vng. *Sagmire*
vetem / *hauyem*. Ang. *To yphrayde to lay in reproche*.] Plaut. in Ru-
 den. Etiam vim improperas flagitii flagrantia? & impropero
 aliquando etiam accipitur pro intro propero: hoc est, festi-
 nanter & properanter ingredior. [*777* miter. *imurizze*, *im-*
urido. Gall. *Se haller*, *aller halliement*. Ital. *Entrare con fretta*.
 Ger. *Strenge* / *stren* / *Hisp. Apresurar se mucho*, *entrar apresurado*.
 Pol. *Knapie*. Vngar. *te futtk*. An. *To hall te go in*.] Plin.
 lib. 3. cap. 13. Inque basi quadrata intus labyrinthum inexcru-
 ciblem: quod si quis improperaret sine glomere lini, exitum
 invenire nequeat.
Improprie, nomen. Non festinatus. [*improprie* / *improprie*.
oia improprie. Gal. *Qui n' est point haste*, *n' avance*, *fait tout*
brav. Ital. *Non affrettate*. Ger. *Wahend* / *Hilf* / *Ne apresurade*.
 Vng. *Siet seque* / *ut vale*, *Kofolalmer*. Ang. *Not hastid*.] *N' igil* 9.
 Aeneid. Haud aliter retrō dubius vestigia Turtus imprope-
 rata refert.
Improprium, nomen. criminis exprobratio.
Improprius, a. um. Non proprius. [*improprie*. Gal. *Improprie*.
 Ital. *Improprio*. Ger. *Wahentich*. Hispan. *No proprio*. Polon.
Nie w' s'oy. Vng. *Nem tulajdos*. Ang. *Not proper*.] Quint. lib. 8.
 cap. 2. in hac autem proprietatis specie, quae nominibus ipsis
 cuiusque rei uitor, nulla virtus est, atque ei contrarium est vi-
 tium, id apud nos improprium, apud Graecos *anagogos* dicitur.
Improprie, adverbium. [*improprie*, *improprie*. Gall. *Improprie*.
 Ital. *Improprie*. Ger. *Wahentich*. Hispan. *No proprie*.
 Pol. *Nie w' u' nie*. Vng. *Nem tulajdos*. Ang. *Improprie*.]
 Gell. lib. 17. cap. 1. Ut scilicet ausi sint, M. Ciceronem parum
 integrē, atque improprie atque inconsideratē loquentem. Plin.
 lib. 8. cap. 10. Mandunt ore, ipsant, & bibunt, odoranturque,
 hand improprie appellata manu. De elephantis.
Improspere, infelix. [*improspere*. Vngar. *Improspere*, *bedogalan*.]
 Cornel. Tacitus lib. 4: Antonius multa claritudine generis,
 sed improspere. Ibidem: Orta insidiarum magna moles, sed
 improspere.
Improspere, adverbium. Infeliciter, non prosperē [*improspere*.
 Gall. *Mal-heureusement*. Ital. *Infelicitamente*. Ger. *Wahentich*.
 Hispan. *No prosperamente*, *desfelicadamente*. Pol. *Nie s'oy* / *liwie*.
 Vng. *Improspere* / *improspere*. Ang. *Unhappy*, *unlucky*.] Colum. li. 1.
 cap. 1. Vbi quid prosperam administratam cessent improspe-
 re, vitatus quod fecerant.
Improtectus, indefensus, protectore, patronove destitutus.
 [*improtectus*. Gal. *Qui n' est point couvert ne de-*
fendit, *disconuert*. Ital. *Non difeso*. Ger. *Wahentich* / *wahentich*.
 Hispan. *No defendido*. Polon. *Nie obrony*. Vng. *Oralonnit*, *ni*
vale. Ang. *That hath no defender*, *disfomer*.] Plin. lib. 13. cap. 26:
 Nequa in re adversa & repentina incursio imparatis, impro-
 tectisque nobis oboritur.
Improvidus, a. um. Incautus, inconsideratus: cui opponuntur
 Cautus, callidus. [*improvidus*. Gal. *Qui ne prevoit point ce qui*
doit advenir, *ce n' y pourvoit point*. Ital. *Incauto*, *non accorto*. Ger.
Wahentich. Bel. *Wahentich*. Hisp. *No provido*. Pol. *Nie sparty*.
 Vn. *Corunda*, *exelen*. Ang. *That forecauth not for the time com-*
ing.] Liv. 2. ab Urb. Et quom improvidi effuso cursu insidias
 circa ipsam iter locatas superassent. Cic. de Leg. Necessitas
 quaedam fatalis improvidas hominum mentes occupavit.
 Improvida tela, passivē, quae non previdetur, *improvidum*. Plin. in
 Epist. Sapias a Dominiano, nō secus ac tela, quae ipsa caeca &
 improvida feruntur, in optimum quemque contorquebantur.
Improvide, adverb. Incauté. [*improvide*. Gal. *Sans avoir prévu*
ou pourveu. Ital. *Incautamente*, *non accortamente*. Ger. *Wahentich*.
 Hisp. *No providamente*. Polon. *Nie oportnie*.
 Vngar. *Corundal*, *exelen*. Ang. *Without*, *without*.] Liv.
 7. bel. Pun. Neque pro veteris prudentia ducis tam impro-
 vide se collegamq; & propē totam Remp. in preceps dederat.
Improvissus, a. um. penult. prod. Quod non est pravisum, ino-
 pinatum, subitum, repentinum. [*improvissus*. Gal. *Qui n' est point*
prevu. Ital. *Improvviso*, *non previsto*. German. *Wahentich*. Hisp. *Cosa no mirada de antes*. Pol. *Nie*
spodyal. Vngar. *Komitetlen*, *velitlen*. Ang. *Unlooked for*.] Cic.
 ad Attic. lib. 15: Etiam illud quid est quod non pertimescen-
 dum sit, quum hominem temperantem, summum medicum,
 tantus improvisus morbus opprescerit? Horat. 2. Carm. Ode
 13: sed improvisa lethi Vis rapuit, rapierque gentes. & im-
 provisor, comparat. Tacit. lib. 2: Eodem anno duo decim ce-
 lebres Afix urbes collapsae, nocturno motu terrae: quo im-
 provisor, graviorque pestis fuit.
Improvissus, a. um. penult. prod. Quod non est pravisum, ino-
 pinatum, subitum, repentinum. [*improvissus*. Gal. *Qui n' est point*
prevu. Ital. *Improvviso*, *non previsto*. German. *Wahentich*. Hisp. *Cosa no mirada de antes*. Pol. *Nie*
spodyal. Vngar. *Komitetlen*, *velitlen*. Ang. *Unlooked for*.] Cic.
 ad Attic. lib. 15: Etiam illud quid est quod non pertimescen-
 dum sit, quum hominem temperantem, summum medicum,
 tantus improvisus morbus opprescerit? Horat. 2. Carm. Ode
 13: sed improvisa lethi Vis rapuit, rapierque gentes. & im-
 provisor, comparat. Tacit. lib. 2: Eodem anno duo decim ce-
 lebres Afix urbes collapsae, nocturno motu terrae: quo im-
 provisor, graviorque pestis fuit.
Improvissus, a. um. penult. prod. Quod non est pravisum, ino-
 pinatum, subitum, repentinum. [*improvissus*. Gal. *Qui n' est point*
prevu. Ital. *Improvviso*, *non previsto*. German. *Wahentich*. Hisp. *Cosa no mirada de antes*. Pol. *Nie*
spodyal. Vngar. *Komitetlen*, *velitlen*. Ang. *Unlooked for*.] Cic.
 ad Attic. lib. 15: Etiam illud quid est quod non pertimescen-
 dum sit, quum hominem temperantem, summum medicum,
 tantus improvisus morbus opprescerit? Horat. 2. Carm. Ode
 13: sed improvisa lethi Vis rapuit, rapierque gentes. & im-
 provisor, comparat. Tacit. lib. 2: Eodem anno duo decim ce-
 lebres Afix urbes collapsae, nocturno motu terrae: quo im-
 provisor, graviorque pestis fuit.

nilla. Ital. *All improvvisa*, *improvissamente*. Ger. *Wahentich*.
 us. Bel. *D'evant*. Hispan. *Subitamente* / *de improvise*. Pol.
Nie spodyal. Vngar. *Vilasm*, *remittentem*. Ang. *Of sudden*,
without.] Plaut. in Trucal. Qui amat, nequit quin nihil sit, atque
 improvise se partibus expoliet.
Improvise, adverb. Idem. [*improvise*, *improvise*. An. *Subita-*
mente, *without*.] Cic. 12. Philip. Cur hoc tempore? cur tam im-
 provise? cur tam repente pacis est facta mentio? Liv. 3. ab
 Urb. Arcem Tusculanam improvise nocte cepit.
Imprudens, tis, om. t. Incautus, inconsideratus, insciens, igno-
 rus, rerum expertus. [*imprudens*. Gal. *Qui n' est point sage*,
qui n' est point avisé. Ital. *Non avvertito*. German. *Wahentich*. Belg.
Wahentich. Hisp. *No prudente ni sabio*. Pol. *Nie mady*. Vng.
Imprudens, *imprudens*. Ang. *Unwise*, *unadvised*.] Cic. pro Rosc. Amer. Haec omnia iudices imprudens L. Sylla
 facta esse certe scio, Terent. in Heeyr. -equidem plus habet
 boni feci imprudens, quam sciens ante hunc diem unquam.
 Constructus interdum cum genitivo. Col. in Proem. lib. 10.
 Tota vita vellent imprudetes negotii sui conspici: id est, igno-
 ri. Terent. in Eunucho. Emit tam dono mihi, Imprudens harum
 rerum, ignarus que omnium.
Imprudens, a. um. Incautus, error, inscientia. [*imprudens*. Gal. *Qui n' est point sage*,
qui n' est point avisé. Ital. *Non avvertito*. German. *Wahentich*. Belg.
Wahentich. Hisp. *No prudente ni sabio*. Pol. *Nie mady*. Vng.
Imprudens, *imprudens*. Ang. *Unwise*, *unadvised*.] Cic. de laent. Im-
 prudentia est, quum scisse aliquid is qui arguitur, negat. Ter. in
 Eunucho. Si id est, peccatum, peccatum imprudentia est.
Imprudens, adverb. Incauté, incauté. [*imprudens*. Gal. *Qui n' est point sage*,
qui n' est point avisé. Ital. *Non avvertito*. German. *Wahentich*. Belg.
Wahentich. Hisp. *No prudente ni sabio*. Pol. *Nie mady*. Vng.
Imprudens, *imprudens*. Ang. *Unwise*, *unadvised*.] Terentius in Audia: interea haec foror Quam dixi, ad sum-
 mam accessit imprudentius. Cic. de laent. Nam si is qui im-
 prudenter laeserunt, ignosci convenit: is qui necessarium pro-
 fuerunt, habere gratiam non oportet?
Impubes, is, vel Impubis, & hoc Impube, vel Impuber, tis,
 Qui ad annos pubertatis nondum pervenit: [*impubes*. Gal.
Qui n' a point entre de poil au de barbe, *jeune homme*. Ital. *Giuvine*, *je-*
ne barba. Ger. *Wahentich* / *dem noch kein Bart* / *nicht manig* /
ist. Hisp. *Maucha*, *sin barba*. Pol. *Ten kani* / *jeszy* / *nabrodzy* / *nie*
nie / *ostawia* / *paszy*, *nie* / *ostawia*. Vngar. *Impubes*, *impubes*.
 An. *A child that hath yet no beard or hair*.] hoc est, quum
 lanuginem circa genitalia membra emittit, quam Lanu-
 bem vocant. Ovid. 2. Fast. Nam puer impubes, & adu-
 ritus utilis armis. Vnus de fabis genit relictus erat. Plin. lib. 21. cap.
 7: Cornicem ejus impubescentem puer impubis si detrahit
 ramo detrahit detentus. Liv. 2. ab Urb. Laedatamque vir-
 ginem parte obditum se donare dixit ipsa quos vellet, legenti
 pro dicitis omnibus elegisse impuberes dicitur.
Impubescens, entis, adjectivum. Dicitur qui nondam lanugi-
 nem emittit: proxime praecedentis exemplo Plin. [*impubes-*
centis. Vng. *Impubescentis*.]
Impudens, pen. cor. tis. Qui nullo pudore ducitur, quem ni-
 hil pudet, invetecundus, perficitur frontis. [*impudens*. Gal.
Qui n' a point de honte, *qui n' a point de pudeur*. Ital. *Impudente*, *chonte*, *effronte*.
 Ger. *Wahentich*. Hisp. *No pudico*. Pol. *Nie w' s'oy*. Vng.
Impudens, *impudens*. Ang. *Without*, *without*.] Cic. 5. Ver. Quid ad hanc impuden-
 tiam addi potest? Idem pro domo sua: An ego tantum oculum
 impudentiam habere possim, ut videam, etc.
Impudenter, Petulenter, invetecundē. [*impudenter*. Gal. *Qui n' a point de honte*,
qui n' a point de pudeur. Ital. *Impudente*, *chonte*, *effronte*.
 Ger. *Wahentich*. Hisp. *No pudico*. Pol. *Nie w' s'oy*. Vng.
Impudenter, *impudenter*. Ang. *Without*, *without*.] Cic. 5. Ver. Quid ad hanc impuden-
 tiam addi potest? Idem pro domo sua: An ego tantum oculum
 impudentiam habere possim, ut videam, etc.
Impudens, a. um, penult. prod. Impudens, qui pudicentiam
 suam prostratam habet. [*impudens*. Gal. *Qui n' a point de honte*,
qui n' a point de pudeur. Ital. *Impudente*, *chonte*, *effronte*.
 Ger. *Wahentich*. Hisp. *No pudico*. Pol. *Nie w' s'oy*. Vng.
Impudens, *impudens*. Ang. *Without*, *without*.] Cic. 5. Ver. Quid ad hanc impuden-
 tiam addi potest? Idem pro domo sua: An ego tantum oculum
 impudentiam habere possim, ut videam, etc.

impudens in *lingua*. Quum de mare dicitur, eum designat qui muliebria patitur, *impudens* *impudens*. Cic. ad Octaviam: Audiat Marius, impudico domino parere nos qui ne milite quidem habere voluit nisi pudicum. ¶ Ponitur quoadque etiam pro impudente, temerario, & pro eo qui nullo pudore ducitur. Plaut. in *Rud.* O' facinus impudicum! Quam liberam esse oportet, servare, potulare.

Impudicus est in *lingua*, superlativus. [Vng. *széles szemek*.] Seneca *Cōtrovert.* lib. 3. in ult. Quod plerumque etiam impudicissima spe uberioris premii de industria simulat.

Impudicitia, *széles szemek*, f. p. Impuritas. [Vng. *széles szemek*.] Gal. *Impudicitia*, *széles szemek*. Ital. *Impudicitia*. German. *Bu* *széles szemek*. Hispan. *széles szemek*. Pol. *széles szemek*. Vng. *széles szemek*. Ang. *széles szemek*. Cic. ad Octav. Cui nulla dignitas majorum conchasset opem potentium, sed forma per dedecus pecuniam & nomen nobile consecratum impudicitia detulisset. Quintilian. lib. 2. cap. 2. Nonne optime patrum occurrat prius convitiis luxuriae, petulantiae, impudicitiae, quam veneficiis?

Impudicus cardis, a *széles szemek*, Scrupulatus, inquit Festus. [Vn. *széles szemek*.]

Impugno, *széles szemek*, are, ad p. Oppugno, resisto, adversor, contra-
sto. [Vn. *széles szemek*.] Ital. *Impugnare*. German. *Bu* *széles szemek*. Hispan. *széles szemek*. Pol. *széles szemek*. Vng. *széles szemek*. Ang. *széles szemek*. Cic. ad Octav. Cui nulla dignitas majorum conchasset opem potentium, sed forma per dedecus pecuniam & nomen nobile consecratum impudicitia detulisset. Quintilian. lib. 2. cap. 2. Nonne optime patrum occurrat prius convitiis luxuriae, petulantiae, impudicitiae, quam veneficiis?

Impugnatio, *széles szemek*, participium, Victor. [Vn. *széles szemek*.] Gal. *Impugnatio*, *széles szemek*. Ital. *Impugnatio*. German. *Bu* *széles szemek*. Hispan. *széles szemek*. Pol. *széles szemek*. Vng. *széles szemek*. Ang. *széles szemek*. Cic. ad Octav. Cui nulla dignitas majorum conchasset opem potentium, sed forma per dedecus pecuniam & nomen nobile consecratum impudicitia detulisset. Quintilian. lib. 2. cap. 2. Nonne optime patrum occurrat prius convitiis luxuriae, petulantiae, impudicitiae, quam veneficiis?

Impugnatio, *széles szemek*, are, ad p. Oppugno, resisto, adversor, contra-
sto. [Vn. *széles szemek*.] Ital. *Impugnare*. German. *Bu* *széles szemek*. Hispan. *széles szemek*. Pol. *széles szemek*. Vng. *széles szemek*. Ang. *széles szemek*. Cic. ad Octav. Cui nulla dignitas majorum conchasset opem potentium, sed forma per dedecus pecuniam & nomen nobile consecratum impudicitia detulisset. Quintilian. lib. 2. cap. 2. Nonne optime patrum occurrat prius convitiis luxuriae, petulantiae, impudicitiae, quam veneficiis?

Impudicus est in *lingua*, superlativus. [Vng. *széles szemek*.] Seneca *Cōtrovert.* lib. 3. in ult. Quod plerumque etiam impudicissima spe uberioris premii de industria simulat.

Impudicitia, *széles szemek*, f. p. Impuritas. [Vng. *széles szemek*.] Gal. *Impudicitia*, *széles szemek*. Ital. *Impudicitia*. German. *Bu* *széles szemek*. Hispan. *széles szemek*. Pol. *széles szemek*. Vng. *széles szemek*. Ang. *széles szemek*. Cic. ad Octav. Cui nulla dignitas majorum conchasset opem potentium, sed forma per dedecus pecuniam & nomen nobile consecratum impudicitia detulisset. Quintilian. lib. 2. cap. 2. Nonne optime patrum occurrat prius convitiis luxuriae, petulantiae, impudicitiae, quam veneficiis?

Impudicus cardis, a *széles szemek*, Scrupulatus, inquit Festus. [Vn. *széles szemek*.]

Impugno, *széles szemek*, are, ad p. Oppugno, resisto, adversor, contra-
sto. [Vn. *széles szemek*.] Ital. *Impugnare*. German. *Bu* *széles szemek*. Hispan. *széles szemek*. Pol. *széles szemek*. Vng. *széles szemek*. Ang. *széles szemek*. Cic. ad Octav. Cui nulla dignitas majorum conchasset opem potentium, sed forma per dedecus pecuniam & nomen nobile consecratum impudicitia detulisset. Quintilian. lib. 2. cap. 2. Nonne optime patrum occurrat prius convitiis luxuriae, petulantiae, impudicitiae, quam veneficiis?

Impugnatio, *széles szemek*, participium, Victor. [Vn. *széles szemek*.] Gal. *Impugnatio*, *széles szemek*. Ital. *Impugnatio*. German. *Bu* *széles szemek*. Hispan. *széles szemek*. Pol. *széles szemek*. Vng. *széles szemek*. Ang. *széles szemek*. Cic. ad Octav. Cui nulla dignitas majorum conchasset opem potentium, sed forma per dedecus pecuniam & nomen nobile consecratum impudicitia detulisset. Quintilian. lib. 2. cap. 2. Nonne optime patrum occurrat prius convitiis luxuriae, petulantiae, impudicitiae, quam veneficiis?

Impugnatio, *széles szemek*, are, ad p. Oppugno, resisto, adversor, contra-
sto. [Vn. *széles szemek*.] Ital. *Impugnare*. German. *Bu* *széles szemek*. Hispan. *széles szemek*. Pol. *széles szemek*. Vng. *széles szemek*. Ang. *széles szemek*. Cic. ad Octav. Cui nulla dignitas majorum conchasset opem potentium, sed forma per dedecus pecuniam & nomen nobile consecratum impudicitia detulisset. Quintilian. lib. 2. cap. 2. Nonne optime patrum occurrat prius convitiis luxuriae, petulantiae, impudicitiae, quam veneficiis?

I ante N.
IN. In nouis antiquorum, interitum. IN. A.P. in agro pedes.
Z 1 IN.A.G.